

Στις άλλες σελίδες

- ΤΡΙΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΡΗΣΗ
- ΠΟΛΩΝΙΑ - ΓΑΛΛΙΑ
- ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΑΤΡΙΚΟΥ & ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ
- ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ: ΚΙΝΔΥΝΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ
- ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΤΟΝ ΤΙΜΑΡΙΟΜΟ

Διαγράφτηκε η ηγεσία της Λεμεσου

Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΧΑΝΕΙ ΤΟΝ

ΕΛΕΓΧΟ Παγκύπρια η κατακραυγή

Πριν ακόμα κατασιγάσει η αγανάκτηση της κομματικής βάσης για την αποτυχία της ηγεσίας στις βουλευτικές εκλογές η Κ.Ε. του κόμματος προχώρησε σε νέες αποβολές: αυτή τη φορά διέγραψε από το κόμμα τον Επαρχιακό Γραμματέα της Λεμεσου σ. Πατρίκιο Παύλου και τον Επαρχιακό Οργανωτικό Γραμματέα Λεμεσου σ. Νίκο Κόκκινο.

Η ηγεσία του κόμματος είναι αποφασισμένη να διαλύσει την Επαρχιακή Οργάνωση Λεμεσου και ολόκληρο τον κομματικό μηχανισμό αν χρειαστεί για να καταπνίξει κάθε μαρξιστική φωνή μέσα στο κόμμα. Παραγνωρίζοντας το γεγονός ότι οι ψήφοι που έδωσε στο κόμμα η Αριστερή πτέρυγα έκαμαν δυνατή τη συμμετοχή του στη δεύτερη κατανομή και του έδωσαν δυο βουλευτές η κομματική ηγεσία προσπαθεί να συνεχίσει τους διωγμούς ενάντια σε αριστερά στελέχη και να τους εντείνει.

Η μανία της γραφειοκρατίας ενάντια στην αριστερά, όσο παράλογη κι αν φαίνεται, είναι στην ουσία της φυσικό επακόλουθο της νοτροπίας που επικρατεί στα

κεντρικά σώματα τα τελευταία χρόνια. Αυτή την περίοδο οι αποβολές των αριστερών στελεχών είναι θέμα επιβίωσης για τους γραφειοκράτες. Αφού αποδείχθηκαν λαθασμένοι σε κάθε τους πρόβλεψη και ενέργεια δεν μπορούν πια να συγκαλύψουν την ανεπάρκεια τους παρα μόνο με την απαγόρευση κάθε συζήτησης για την πολιτική του κόμματος. Έτσι επιτίθενται βίαια ενάντια στην Αριστερή Πτέρυγα και τα αριστερά στελέχη του κόμματος γιατί είχαν την ατυχία να δουν τις θέσεις τους να δικαιώνονται από την πραγματικότητα.

Ωστόσο η επίθεση ενάντια στην οργάνωσή της Λεμεσου προδίδει την αδύνατη θέση της γραφειοκρατίας. Είναι φανερό

πως έχουν χάσει πια τον έλεγχο και προσπαθούν απεγνωσμένα να αποκεφαλίζουν την οργάνωση. Η απάντηση των συντρόφων της Λεμεσου να δημιουργήσουν Επιτροπή για την Ενότητα και τη διασώση του κόμματος κερδίζει ήδη πλατεία απήχηση μέσα στην κομματική βάση και απειλεί σοβαρά την προσπάθεια της γραφειοκρατίας.

Δυστυχώς ένα από τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής της κομματικής ηγεσίας είναι η απογοήτευση ανάμεσα στα πιο αγωνιστικά και αφοσιωμένα μέλη του κόμματος. Βλέποντας τους πιο συνεπείς αγωνιστές να διώχονται από το κόμμα μερικοί σύντροφοι αποφάσισαν να αποχωρήσουν από το κόμμα. Η κομματική γραφειοκρατία **ποντάρει κυνικά σε τέτοιες συναισθηματικές αντιδράσεις που τις βλέπει σαν τον πιο ανώδυνο τρόπο να απαλλαγεί από τα αγωνιστικά στοιχεία** που αποτελούν γι' αυτήν θανάσιμο κίνδυνο.

Αυτό που χρειάζεται τώρα δεν είναι αποχωρήσεις που σε τε-

λευταία ανάλυση διευκολύνουν το έργο της γραφειοκρατίας αλλά ο συντονισμός της αριστεράς σε Παγκύπρια κλίμακα. Αυτή τη στιγμή η κομματική βάση πρέπει ν' αγωνιστεί για την ακύρωση των διαγραφών, παραιτήση της

Κ.Ε. και προκήρυξη νέου συνεδρίου του κόμματος με δικαίωμα συμμετοχής όλων των μελών. Δεν πρέπει ν' αφήσουμε την γραφειοκρατία να χτυπά ανενόχλητη ένα ένα τα αριστερά στελέχη του κόμματος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ Ε.Ο. ΕΔΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ

Σε πλατεία σύσκεψη στελεχών της Επαρχιακής Οργάνωσης του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσου που έγινε στα Επαρχιακά γραφεία του κόμματος την περασμένη Τετάρτη 17/6/1981 συζητήθηκε το θέμα της «διαγραφής» βασικών στελεχών της Επαρχιακής Οργάνωσης από μέρους της γραφειοκρατίας του κόμματος και αποφασίστηκε τα πιο κάτω:

1. Ιδρύεται πλατεία και ανοιχτή Επιτροπή Διάσωσης και Ενότητας της Επαρχιακής Οργάνωσης

του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσου με στόχους α) αποτροπή της καταστροφής της ΕΔΕΚ Λεμεσου, που θα γίνει αναπόφευκτη αν αφεθεί να συνεχιστεί η μανία της γραφειοκρατίας ενάντια στα αριστερά στελέχη της Επαρχιακής Οργάνωσης και β) την διαφύλαξη της ενότητας της Κομματικής βάσης και την αποτροπή της διάσπασης.

2. Καταδικάζεται η ταχτική των διαγραφών από το κόμμα σαν μέθοδος «λύσης» των διαφορών και προτείνεται η διαδικασία της

Συνέχεια στην 3

Η δεξιά κυβέρνηση απειλεί Αυξήσεις, απολύσεις, περικοπές

Οι φημολογούμενες αυξήσεις στην τιμή της βενζίνης κι άλλων αγαθών μαζί με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 14ης του Ιούνη για απολύσεις «πλεονάζοντες» προσωπικού κι άλλες περικοπές στις δημόσιες δαπάνες αποτελούν νέες σοβαρές ενδείξεις της οικονομικής ύφεσης που πλήττει την Κυπριακή οικονομία και των αντιλαϊκών μέτρων που παίρνει η δεξιά κυβέρνηση Κυπριανού για να αντιμετωπίσει την κατάσταση.

Διαψεύδονται έτσι πανηγυρικά για μια ακόμη φορά οι γελοίες διακηρύξεις του Προέδρου της Βουλής κ. Λαδά για δήθεν οικονομική άνθηση και υγεία καλύτερη μάλιστα κι από τις αναπτυσσόμενες χώρες της Δύσης.

Τυχόν αύξηση της τιμής της βενζίνης που στην Κύπρο είναι ήδη μια από τις πιο ακριβές στον κόσμο θ' αποτελέσει ωμή πρόκληση για τον Κύπριο καταναλωτή γιατί θα γίνει σε μια περίοδο που οι τιμές των πετρελαιοειδών βρίσκονται σε κάμψη λόγω της μειωμένης ζήτησης σε μια περίοδο που οι πολυεθνικές εταιρείες πετρελαίου

πραγματοποιούν τεράστια κέρδη. Μια τέτοια αύξηση θα μπορούσε κάλλιστα να αποφευχθεί με την κρατικοποίηση του διύλιστηριού και το σταμάτημα της πολιτικής με βάση την οποία ο καταναλωτής βενζίνης επιχορηγείται το πετρέλαιο που χρησιμοποιούν ιδιωτικές εταιρείες για να μεγιστοποιούν τα κέρδη τους.

Η παγοποίηση των θέσεων του προϋπολογισμού του ειδικού Ταμείου Ανακούφισης και η απόλυση «πλεονάζοντες» έκτακτου προσωπικού μαζί με την μεταβίβαση «κοινοφελών υπηρεσιών του Τμήματος Ευημερίας σε εθελοντικούς οργανισμούς» είναι μια νέα εξέχου σοβαρή πρόκληση γιατί θα πλήξει την ποσότητα και ποιότητα των κοινωνικών Υπηρεσιών πολλές από τις οποίες ιδρύθηκαν για να αντιμετωπίσουν τα κοινωνικά προβλήματα - πρόσφυγες, γέροι υπηρεσίες σε εργαζόμενες μητέρες - που οξύνθηκαν

με το πραξικόπημα την εισβολή, την προσφυγία και την κοινωνική πόλωση που έφερε η μεταπολεμική οικονομική πολιτική της κυβέρνησης.

Η απόλυση υπαλλήλων που εργάζονται στις κοινωνικές υπηρεσίες - γιατί στον προϋπολογισμό του Ειδικού Ταμείου εργοδοτούνται κατ'εξοχήν τέτοιοι υπάλληλοι - θα αφαιρέσει από μεγάλο αριθμό εργαζομένων το μόνο τρόπο που έχουν για να βγάλουν το ψωμί τους, υπηρετώντας μάλιστα το κοινωνικό σύνολο.

Συνάμα αν η πολιτική που αποφάσισε το Υπ. Συμβούλιο υλοποιηθεί, βασικές κοινωνικές υπηρεσίες όπως είναι οι παιδοκομικοί σταθμοί, γηροκομεία κ.ο.κ. αντι να αυξηθούν όπως είναι η γενική απαίτηση των εργαζομένων και των συντεχνιών τους θα δωθούν σε «εθελοντικούς οργανισμούς» πράγμα που σίγουρα θα οδηγήσει στη πτώση της ποιότητας των υπηρεσιών

που είναι υποχρέωση του κράτους να παρέχει.

Η δεξιά Κυβέρνηση Κυπριανού, αφού φαίνεται να έχει πάρει την υποστήριξη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ για να συνεχίσει να μας κυβερνά αποφάσισε να επιστρατεύσει τα ίδια αντεργατικά μέτρα που χρησιμοποίησαν ήδη οι δεξιές κυβερνήσεις της Ευρώπης και της Αμερικής με τα γνωστά ολέθρια αποτελέσματα: Ανεργία χωρίς μείωση του πληθωρισμού, σταμάτημα της ανάπτυξης, πτώση του βιωτικού επιπέδου των εργαζομένων και καταστροφή των κοινωνικών υπηρεσιών που χτίστηκαν μετά από σκληρούς αγώνες των εργαζομένων και των οργανώσεών τους.

Οι προειδοποιήσεις για τους εργαζόμενους και την αριστερά είναι σαφείς και κατηγορηματικές. Δεν χωρεί πια κανένα περιθώριο για υποστήριξη της δεξιάς Κυβέρνησης - Κυπριανού. Οι

ενέργειες της πλήττουν την ποιότητα της ζωής μας και δίνουν λαβές για νέα δημαγωγική έξαρση του Κληριδικού Συναγερμού που - όπως έδειξαν και τα εκλογικά αποτελέσματα - είναι η μόνη κατάσταση που επωφελείται από την αδυναμία της Κυβέρνησης να δώσει λύσεις στα κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα του τόπου και στο αδιέξοδο στο εθνικό θέμα.

Η αριστερή βάση των συντεχνιών και των αριστερών κομμάτων πρέπει πια να πιέσει μ' όλες της τις δυνάμεις για να αντιληφθεί η αρτηριοσκληρωτική ηγεσία τους τα μηνύματα των καιρών και να προχωρήσει με συντονισμένη συνδικαλιστική και πολιτική δράση στο πάγωμα των τιμών και τη διαφύλαξη των κοινωνικών υπηρεσιών και του δικαιώματος στην εργασία. Στο διώξιμο τέλος της δεξιάς από την εξουσία και την άνοδο της αριστεράς στην Κυβέρνηση πάνω σ' ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικών αλλαγών και μέτρων που θα διασφαλίζουν μια αξιοπρεπή ζωή σ' αυτό τον τόπο.

Οι Γάλλοι εργαζόμενοι, και σύντομα οι Έλληνες, οι Ιταλοί, οι Βρετταννοί μας δείχνουν το δρόμο.

ΤΡΙΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΡΗΣΗ

Τα μεγάλα χάσματα που χωρίζουν τις οικονομίες των «αναπτυσσομένων» χωρών του Τρίτου κόσμου και των βιομηχανικά αναπτυγμένων χωρών και ειδικότερα η επίδραση της παγκόσμιας κρίσης του καπιταλισμού στις χώρες του Τρίτου Κόσμου ανησυχούν σοβαρά τις δυτικές κυβερνήσεις και τους αστούς οικονομολόγους που βλέπουν την πολιτικο-κοινωνική έκρηξη σ' αυτές τις χώρες να απειλεί τα φιλοκαπιταλιστικά καταπιεστικά καθεστώτα του Τρίτου Κόσμου.

Η μεγάλη οικονομική άνοδος που γνώρισε ο καπιταλισμός στην μεταπολεμική περίοδο όφελσε κύρια τις μητροπολιτικές καπιταλιστικές χώρες ενώ οι πρώην αποικίες με μερικές εξαιρέσεις, οφελήθηκαν μόνο σαν συμπληρωματικές πηγές πρώτων υλών τροφίμων και καταναλωτικών προϊόντων. Οι μητροπόλεις του καπιταλισμού έκαναν το παν για να αποτρέψουν τη βιομηχανοποίηση αυτών των χωρών για να τις διατηρούν σαν αγορές για τα βιομηχανικά κυρίως — προϊόντα των οικονομικών τους.

Η εξάρτηση των χωρών του Τρίτου Κόσμου από τις δυτικές μητροπόλεις - που στις μέρες μας έχει πάρει τη μορφή της οικονομικής εξάρτησης — έχει αφήσει τις οικονομίες τους έρμαιο των σκαμπανεβασμάτων της οικονομίας της δύσης. Ενώ όμως κατά την περίοδο της άνοδου του καπιταλισμού οι οικονομίες του Τρίτου Κόσμου δεν κατέφεραν να επωφεληθούν αρκετά ώστε να αναπτυχθούν σε στέρεες βάσεις και να προσφέρουν ένα υποφάρμο βιωτικό επίπεδο στους λαούς τους με τη νέα καπιταλιστική κρίση οι οικονομίες αυτές έχουν πραγματικά καταβαρυνθεί.

Ένα από τα επακόλουθα της παγκόσμιας κρίσης είναι και η πτώση της τιμής των αγαθών και πρώτων υλών — καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, καουτσούκ, χαλκός κλπ — που παράγουν οι χώρες του Τρίτου Κόσμου.

Αξίζει να σημειωθεί πως η οικονομία μιας σειράς από τις χώρες αυτές βασίζονται σχεδόν εξ ολοκλήρου στην εξαγωγή τέτοιων προϊόντων ενώ μερικές στην εξαγωγή ενός κυρίως προϊόντος (Γκάνα — κακάο, Σρι Λάνκα — Τσάι κ.ο.κ.)

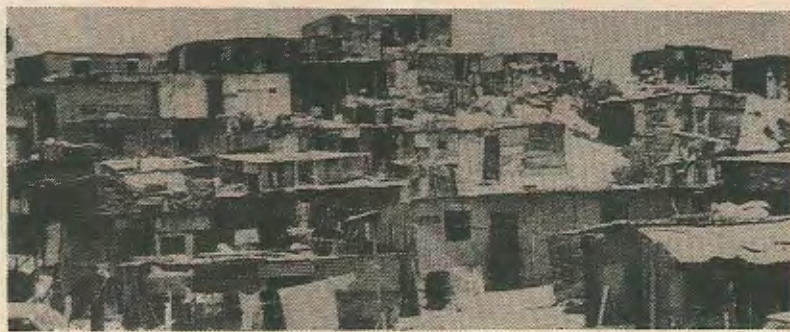
Η μείωση της τιμής των προϊόντων αυτών ή η δυσανάλογη αύξηση τους με τις αυξήσεις των βιομηχανικών προϊόντων και του πετρελαίου έχει βυθίσει τις χώρες του Τρίτου Κόσμου — που εξαρτώνται από τον έξω κόσμο για εισαγωγές τροφίμων, πρώτων υλών και βιομηχανικών και κεφαλαιουχικών προϊόντων — έχει βυθίσει τις οικονομίες του Τρίτου Κόσμου σε δυσβάσταχτα χρέη.

Η κατάσταση επιδεινώνεται συνέχεια με την άνοδο του πληθωρισμού στις βιομηχανικές χώρες και συνάμα με την αύξηση των επιτοκίων που διογκώνει συνέχεια τα οφειλόμενα χρέη.

Έτσι την ίδια στιγμή που τα εισοδήματα από τις εξαγωγές μειώνονται είναι αναγκασμένοι να πληρώνουν περισσότερα για να ξεφλήσουν τα χρέη τους. Για να δώσουμε ένα μικρό παράδειγμα της εξάρτησης των χωρών του Τρίτου Κόσμου από τη Δύση αναφέρουμε πως αύξηση μιας μονάδας στο επιτόκιο στην Αμερική σημαίνει για τη Βραζιλία 300 περίπλεον εκατομμύρια στα χρέη που οφείλει στην Αμερική.

Η πτώση στις τιμές των προϊόντων που παράγουν οι «α-

ναπτυσσόμενες» χώρες και η αύξηση των επιτοκίων ωφείλονται σ' ένα μεγάλο μέρος στα αντιπληθωριστικά μέτρα που παίρνουν όλες οι βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες για να βγουν από την οικονομική κρίση.

κράτηση των τιμών των αγαθών και προϊόντων για τα οποία μιλούμε μέσω των Ηνωμένων Εθνών (UNCTAD) φαίνεται να αποτυγχάνουν ένεκα της αδιάλαχτης στάσης των «πλουσίων» χωρών.

διεθνούς εμπορίου και της ανάπτυξης παραμελώντας ακόμα περισσότερο τις ανάγκες του Τρίτου Κόσμου.

Ηδη η υπανάπτυξη και η οικονομική εξαθλίωση έχει ξεση-

PER CENT DECLINE IN SPOT PRICES FOR SELECTED COMMODITIES, JAN. 1980 TO PRESENT

☐	-50.8%
☐	-42.5%
☐	-33.3%
☐	-26.1%
☐	-20.8%
☐	-16.4%

Από το Αμερικάνικο Newsweek Μπαγκλαντες, τη Σρι Λάνκα, τη Λατινική Αμερική και την Αφρική όπου οι εξεγέρσεις, οι απεργίες, οι συγκρούσεις, τα πραξικοπήματα και οι επαναστάσεις είναι στην ημερίσια διάταξη.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια πρέπει να δούμε και τις πρόσφατες ταραχές στην Καζαμπλάνκα όπου σκοτώθηκαν από επιθέσεις της μαροκινής αστυνομίας πάνω από 100 διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν για τις αυξήσεις (30%) στα τρόφιμα.

Οι επιθέσεις έγιναν κατά τη διάρκεια γενικής απεργίας που κηρύχθηκε από τη Δημοκρατική Εργατική Συνομοσπονδία που συνδέεται με το Σοσιαλιστικό Κόμμα με αίτημα την ακύρωση της κυβερνητικής απόφασης για τις αυξήσεις.

Η αδύναμη μπουρζουαζία των χωρών του Τρίτου Κόσμου παρα τα σκληρά καταπιεστικά μέτρα που παίρνει ενάντια στο προλεταριάτο και τους φτωχούς αγρότες φαίνεται όλο και πιο ανίκανη είτε να λύσει τα προβλήματα της ανάπτυξης της οικονομίας, είτε να σταματήσει το λαϊκό χείμαρρο που απειλεί συνθέμελα τον καπιταλισμό.

Μεγάλη ώθηση για τον αγώνα τους αποτελεί η υποχώρηση της δεξιάς στην Ευρώπη που θ' ακολουθήσει τη συντριβή της στη Γαλλία και οι ευνοϊκές προοπτικές που ξανοίγονται για το επαναστατικό κίνημα στις καπιταλιστικές μητροπόλεις.

Δέλτα Μ.

ΚΙ ΟΜΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ

Παρα την εξαθλίωση στην οποία έχουν καταδικάσει τους λαούς τους πολλά καθεστώτα στον τρίτο κόσμο, κατασπαταλούν τους οικονομικούς τους πόρους για την κατασκευή πυρηνικών όπλων με την βοήθεια των βιομηχανικών χωρών. Έτσι οι ειδικοί της ΣΙΑ υπολογίζουν ότι γύρω στις 35 χώρες - οι περισσότερες ανήκουν στον Τρίτο κόσμο όπως η Ινδία, το Πακισταν, το Ιραν, το Ιρακ η Νότιος Κορέα, η Αργεντινή, η Βραζιλία, η Αίγυπτος, η Λιβύη, η Νιγηρία κ.α. - σύντομα θα έχουν τη δυνατότητα να κατασκευάζουν πυρηνικά όπλα ισχυρότερα από τη βόμβα της Χιροσίμας.

Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του Διεθνούς Ινστιτούτου της Στοκχόλμης οι πολεμικές δαπάνες υπερβαίνουν τώρα τα 550 δισεκατομμύρια δολάρια δηλαδή ένα εκατομμύριο δολάρια κάθε λεπτό.

400,000 από τους καλύτερους επιστήμονες δηλαδή 40% της όλης «φαιας ουσίας» του πλανήτη μας ασχολούνται με την κατασκευή και τελειοποίηση των όπλων του θανάτου. Οι χώρες του Τρίτου κόσμου διπλασίασαν μέσα στα τελευταία δέκα χρόνια τις εισαγωγές όπλων.

Κι αυτο όταν με το 0.5% των πολεμικών δαπανών θα μπορούσε να καλυφτεί το σύνολο των αναγκών του «Τρίτου κόσμου» σε αγροτικές μηχανές για να επιτευχθεί η αυτάρκεια του στα πιο αναγκαία ήδη επισιτισμού.

Η επικράτηση της επανάστασης δεν θα σημάνει απλώς τη λύτρωση των λαών από την υπανάπτυξη, την πείνα και την εξαθλίωση. Θα λυτρώσει και τον ανθρωπινό πεισμό από την ολική καταστροφή που τον απειλεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων.

Τα μέτρα αυτά που έχουν φέρει ανάμεσα σ' άλλα το φάσμα της ανεργίας σε εκατομμύρια εργάτες των αναπτυσσόμενων χωρών (8.3 εκατ. μόνο στις χώρες της ΕΟΚ) σημαίνουν για τις χώρες του Τρίτου Κόσμου τη μόνη υπανάπτυξη και την οικονομική εξαθλίωση της πλειοψηφίας των λαών του πλανήτη μας, ενώ ο πληθυσμός αυτών των χωρών αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο.

Πολλές από τις χώρες του Τρίτου Κόσμου καταλήγουν μέσα στις δύσκολες συνθήκες που αναφέραμε πιο πάνω, να βασίζονται στη ξένη βοήθεια μέσω κυρίως του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Διεθνούς Τράπεζας.

Με τον τρόπο αυτό οι χώρες τους γίνονται υποχείρια του διεθνούς κεφαλαίου και η οικονομική και κοινωνική τους πολιτική κατευθύνεται από τα κέντρα λήψης αποφάσεως των εκπροσώπων του κεφαλαίου και του Ιμπεριαλισμού.

Η οικονομική όμως κρίση του καπιταλισμού έχει παρεμβάλει εμπόδια ακόμα και σ' αυτό τον τομέα υποδούλωσης των λαών. Έτσι ο Ρήγκαν έχει αποφασίσει την ουσιαστική μείωση της διεθνούς βοήθειας στην προσπάθεια του να περικόψει τις δημόσιες δαπάνες. Το ίδιο έχουν κάμει κι άλλες δυτικές χώρες σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό.

Εν τω μεταξύ προσπάθειες για διεθνή συνεργασία για συγ-

κήσκει ένα κοινωνικο-πολιτικό σίφουνα που τραντάζει τα θεμέλια των καθεστώτων του Τρίτου Κόσμου.

Η συνέχιση των ψηλών επιτοκίων του πληθωρισμού και της ανεργίας θα τείνει να οδηγήσει τις δυτικές οικονομίες στον προστατευτισμό στις εισαγωγές πράγμα που όπως φοβούνται οι ίδιοι οι αστοί οικονομολόγοι τυχόν να οδηγήσει σε οικονομική κατάσταση παρόμοια μ' αυτή του 1930 στην οποία κάθε κράτος προστάτευε τα δικά του στενά συμφέροντα σε βάρος του

Η επανάσταση στο Ιραν, ανεξάρτητα από τη παραμόρφωση που έχει πάρει ήταν σ' ένα βαθμό η απάντηση των Ιρανικών μαζών στην εξαθλίωση που τους οδήγησε ο Αμερικανικός Ιμπεριαλισμός. Το ίδιο μπορούμε να πούμε για την Ινδία, τη

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ στη

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ Σ.Κ. ΕΔΕΚ (ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ) - Λευκωσία

Μέρα: Σάββατο 11 Ιούλη 1981

Ώρα: 9.30 μ.μ.

Χώρος: Πισίνα ξενοδοχείου Κατσελλής Χιλλ

Όφελήματα: Πλούσια φαγητά - Γλέντι με ορχήστρα

Ποινή: £3.500 μιλς (για όλα τα πιο πάνω και άλλα συναφή)

Σημ: Αν δεν μπορείτε να ρθείτε ενισχύστε τον αγώνα μας αγοράζοντας λαχεία προς 250 μιλς

■ ΠΛΟΥΣΙΑ ΔΩΡΑ ■

Η ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ..

Η Σοβιετική στάση γίνεται

Στο χώρο του παγκόσμιου σοσιαλιστικού στρατοπέδου - και δίνουμε στον όρο το πιο πλατύ δυνατό περιεχόμενο, παρατηρούμε μια σειρά από ενδιαφέρουσες εξελίξεις. Για το Μπυρεαν, αν όχι για τη Γαλλία, έχει πια πραγματοποιηθεί το «ραντεβου με την Ιστορία». Στην Απω Ανατολή, οι διάδοχοι του Μάο Τσε Τσεουντουν δίνουν ραντεβου με τη κυβέρνηση του Ρήγκαν, που φαίνεται διατεθειμένη να υποβοηθήσει στον εξοπλισμό της Κίνας, ενάντια στη Σοβιετική Ένωση.

Κανένα, όμως, απ' αυτά τα ραντεβου - παρ' όλη τη τεράστια σημασία τους - δεν παρουσιάζει το ενδιαφέρον που παρουσιάζει η πολωνική κοινότητα. Εκεί δεν μπορούμε να μιλούμε πια για ραντεβου... Γιατί παρ' όλες τις συναντήσεις των ηγετών της «Αλληλεγγύη» με την κυβέρνηση, παρ' όλες τις συναντήσεις των ηγετών του ΠΕΕΚ (του κομμουνιστικού κόμματος της Πολωνίας) με τη Σοβιετική ηγεσία, τα χάσματα παραμένουν αγεφύρωτα, ενώ η κρίση ξαπλώνεται αγκαλιάζοντας όλες τις πτυχές της ζωής της χώρας με, φυσικά, ευρύτερες προεκτάσεις.

Η επιστολή της Κ.Ε. του ΚΚΣΕ στην Κ.Ε. του ΠΕΕΚ, πέρα από την ευρύτερη σημασία της, διατύπωσε με τον πιο επίσημο και ανοιχτό τρόπο τη δυσάρεστη της σοβιετικής ηγεσίας για τα γεγονότα.

Στο μεταξύ η κατάσταση οξύνεται. Η ηγεσία του Κ.Κ. που βρίσκεται στην κυβέρνηση, προσπαθεί να ομαλοποιήσει τα πράγματα, ηρεμίζοντας τα συνδικάτα και καθησυχάζοντας τη σοβιετική κοινότητα πως η κατάσταση βρίσκεται υπό έλεγχο. Παράλληλα έχει θέσει το στόχο να αναζωγονήσει την οικονομία της χώρας που φαίνεται να ηγναινει από το κακό στο χειρότερο. Η ηγεσία της Αλληλεγγύης, που αντιλαμβάνεται το ενδεχόμενο της άμεσης στρατιωτικής επέμβασης των ηγετών του ΠΕΕΚ (του κομμουνιστικού κόμματος της Πολωνίας) με τη Σοβιετική ηγεσία, τα χάσματα παραμένουν αγεφύρωτα, ενώ η κρίση ξαπλώνεται αγκαλιάζοντας όλες τις πτυχές της ζωής της χώρας με, φυσικά, ευρύτερες προεκτάσεις.

Μέσα σε τούτο το κλίμα προετοιμάζεται το Συνέδριο του ΠΕΕΚ που θα γίνει τον ερχόμενο μήνα (14 Ιουλίου). Οι Σοβιετικοί δεν κρύβουν την ανησυχία τους για τον τρόπο που διοργανώνεται το Συνέδριο. Αντιγράφουμε απόσπασμα από την

σκληρότερη

επιστολή του ΚΚΣΕ στην οποία αναφέρεται:

«... οι δυνάμεις οι εχθρικές προς το σοσιαλισμό, είναι εκείνες που δίνουν τον τόνο στην εκστρατεία για την ανάδειξη των αντιπροσώπων και των καθοδηγητικών σωμάτων.

Δεν είναι σπάνια η είσοδος στην καθοδήγηση των τοπικών οργανώσεων του κόμματος ή ανάμεσα στους αντιπροσώπους στις συνδιασκέψεις και στο συνέδριο προσώπων που εκλέγονται στην τύχη και που προπαγανδίζουν ανοιχτά oportunistικές αντιλήψεις. Το αποτέλεσμα των ποικίλων μηχανορραφιών των αναθεωρητών και των oportunistών, εχθρών του ΠΕΕΚ, είναι να απομακρύνονται εμπειροί αγωνιστές, ολοκληρωτικά αφοσιωμένοι στην υπόθεση του κόμματος, με ανεπιλήρητη φήμη και ήθος.

Το απόσπασμα τούτου της επιστολής του ΚΚΣΕ δείχνει μια σαφή ανησυχία από το ότι το ΠΕΕΚ το ίδιο είναι προδιατεθειμένο προς μεταρ-

ρυθμίσεις, που δεν εγκρίνει η σοβιετική ηγεσία. Είναι γεγονός πως μέσα στο ΠΕΕΚ διεξάγεται μια έντονη διαμάχη ανάμεσα στους «σκληρούς» (φιλοσοβιετικούς) και τους «μεταρρυθμιστές». Το φαινόμενο τούτο δεν είναι νέο: Συνέβη ξανά και ξανά στις Λαϊκές Δημοκρατίες της Ευρώπης. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η Τσεχοσλοβακία, όπου η προσπάθεια είχε άδοχο τέλος για τους γνωστούς λόγους.

Στην Πολωνία, όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Οι εργάσιμοι ιδρύσαν τα δικά τους παράλληλα όργανα, τα οποία το κράτος υποχρεώθηκε πολύ απρόθυμα βέβαια - να αναγνωρίσει.

Τα ανεξάρτητα συνδικάτα είναι, όμως, μια πραγματικότητα. Αποτελούν το βασικότερο κέντρο αντιπολίτευσης και έχουν πίσω τους τη μάζα του Πολωνικού λαού. Ο Βαλέσσα και οι φίλοι προσπαθούν συνεχώς να περιορίσουν τους στόχους των συνδικάτων αν και είναι αμφίβολο αν τούτο θα πετύχει, γιατί η ύπαρξη τους και μόνο δημιουργεί μια δυναμική, οι προεκτάσεις της οποίας είναι ακόμα απρόβλεπτες.

Έτσι το συνέδριο που θα αρχίσει μέσα στα μέσα του Ιουλίου θα αποτελέσει ένα σημαντικό ορόσημο. Θα είναι ενδιαφέρον να δει κανείς ποιες δυνάμεις θα επικρατίσουν μέσα στο συνέδριο. Αν κερδίσουν οι λεγόμενοι «σκληροί», τότε η άμεση σύγκρουση με την Αλληλεγγύη θα είναι πια γεγονός αναπόφευχτο.

Αν, όμως, επικρατήσουν οι μεταρρυθμιστές ή έστω εκείνοι που εξανοχής θα συμβαδίσουν με τις μεταρρυθμίσεις, τότε η σύγκρουση θα αναβληθεί, χωρίς βέβαια τούτα να σημαίνει πως η κρίση θα ξεπεραστεί.

Ωστόσο, σήμερα, μέσα στην συγκεκριμένη διεθνή συγκυρία το κόμμα και οι συντεχνίες έχουν ένα κεντρικό καθήκον: Να μάθουν να συνυπάρχουν αφού δημιουργηθεί ένας νέος κώδικας συμπεριφοράς, ένα νέο στηλ διοίκησης της χώρας. Αναγκαία προϋπόθεση για να πετύχει το πείραμα είναι επικράτηση των μεταρρυθμιστών μέσα στο κόμμα.

Τούτο δεν σημαίνει την άμεση ή έστω και μακροπρόθεσμη λύση όλων των σοβαρών ζητημάτων που απασχολούν τη χώρα, αλλά μπαίνουν τα θεμέλια για νέες θεωρήσεις των πραγμάτων και δημιουργούν το κατάλληλο κλίμα για να δοθούν στην Πολωνία νέες προοπτικές. Μέσα σε τούτα τα πλαίσια τα συνδικάτα θα είναι το πρώτο στάδιο προς την κατεύθυνση της σωστής αρχής για συμμετοχή των μαζών έστω και μερικώς στην διοίκηση της χώρας.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ΓΑΛΛΙΑ: ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Η σαρωτική νίκη των σοσιαλιστών στις εκλογές της 14ης και 21ης του μήνα απόδειξε πέρα για πέρα την αποφασιστικότητα της Γαλλικής κοινότητας να σπάσει τους δεσμούς της με τις δεξιές κυβερνήσεις που μετά από δυόμισυ δεκαετίες επικυριαρχίας τους στο πολιτικό προσκήνιο γίνηκαν εμπόδιο στην ανάπτυξη της παραγωγής και στην προσφορά εργασίας κι ενός υποφερτού βιωτικού επιπέδου στο γαλλικό λαό.

Την κοινωνικο-οικονομική κατάσταση που κληροδοτεί στη νέα κυβέρνηση Σοσιαλιστών - κομμουνιστών η Γαλλική δεξιά την αναλύσαμε σε προηγούμενα φύλλα. Τα προβλήματα έχουν πάρει τέτοιες διαστάσεις που είναι αδύνατο να ληθούν μέσα στα καπιταλιστικά πλαίσια.

Το κοινωνικο-οικονομικό πρόγραμμα που υπόσχονται οι σοσιαλιστές να υλοποιήσουν μπορεί να ανακουφίσει αρχικά τους εργαζόμενους με τη δημιουργία νέων θέσεων ή ελάττωση της ανεργίας με τις αυξήσεις στους μισθούς και τις κοινωνικές παροχές και με την μερική ανακατανομή του εισοδήματος με τα μέτρα προοδευτικής φορολογίας που θα παρθούν.

Η κρατικοποίηση όμως 11 μόνο μεγάλων επιχειρήσεων θ' αφήσει ουσιαστικά τον έλεγχο της οικονομίας στα χέρια του κεφαλαίου που μόνο του κίνητρο είναι το κέρδος. Η απουσία κεντρικού προγραμματισμού και ελέγχου της οικονομίας από το κοινωνικό σύνολο θα συνεχίσει να αφήνει την οικονομία και την κοινωνία εκτεθειμένη στις επιδιώξεις των ιδιωτών και στις σίγουρες αντιδράσεις και το μπουϊκοτάρισμα που θ' ακολουθήσει την υλοποίηση των μέτρων που προάγγειλε η κυβέρνηση.

Κι όμως οι Σοσιαλιστές έχουν πάρει την πιο ξεκάθαρη εντολή που πήρε ποτέ Γαλλικό κόμμα - με την συντριπτική επικράτηση τους στην προεδρία, την κυβέρνηση και το κοινοβούλιο - για να λυτρώσουν την Γαλλική κοινωνία από τα δεινά που της επισώρευσε ο ξεφτισμένος και καταφρονημένος ανάμεσα στις μάζες καπιταλισμός.

Η υποστήριξη που αποφαφάσισε να τους παράσχει το κομμουνιστικό κόμμα - παραμερίζοντας την προηγούμενη σεχταριστική πολιτική του που ήταν ένας από τους παράγοντες, μαζί με την αλλοπρόσβαλη πολιτική του απέναντι στη Σοβιετική Ένωση, το Αφγανισταν και την Πολωνία που οδήγησε στο χάσιμο του 1/3 της εκλογικής του δύναμης - και η ακαταμάχητη δύναμη που έχουν στα χέρια τους οι συντεχνίες που ελέγχουν τα δύο κόμματα δημιουργούν τις πιο ευνοϊκές συνθήκες που υπήρξαν ποτέ για τη Γαλλική αριστερά.

Οι ηγέτες του Σοσιαλιστικού και του κομμουνιστικού κόμματος δεν έχουν πια καμμία δικαιολογία για υποχωρήσεις απέναντι στο κεφάλαιο. Και οι Γάλλοι εργαζόμενοι που περιμένουν αποτελέσματα από την άνοδο των εκπροσώπων τους στην εξουσία που σπρώχνουν για όλο και πιο ριζοσπαστικά σοσιαλιστικά μέτρα που θα απειλήσουν τα ίδια τα θεμέλια του καπιταλισμού.

Η εργατική τάξη με ψηλό ηθικό ακονισμένη αγωνιστικότητα κι οπλισμένη με τις νέες προοπτικές ενότητας που ξανοίγονται δεν θ' ανεχθεί εύκολα τυχόν ζικ-ζάκ της ηγεσίας των κομμάτων τους και της κυβέρνησης τους που μπαίνουν πια άμεσα και χειροπιαστά κάτω από ένα συνεχές τεστάριασμα. Θα χρειαστούν πολλές

προδοσίες και ήττες για να καμφθεί το νέο αγωνιστικό φρόνημα που συγκλύζει το Γαλλικό εργατικό κίνημα.

Μέσα από τις δοκιμασίες που έρχονται οι επαναστατικές μαρξιστικές ιδέες θα βρουν εύφορο έδαφος μέσα στα δύο αριστερά κόμματα σε πρωτοφανή επίπεδα ετοιμάζοντας μια νέα ηγεσία που θα οδηγήσει τη Γαλλική κοινωνία από τον καπιταλισμό και το ρεφορμισμό στη νέα σοσιαλιστική κοινωνία.

Δέλτα Μι.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Το νόημα της σύστασης της και τα καθήκοντα της κοιματικής βάσης

Το σημείωμα τούτο, συνοδευτικό της δήλωσης για σύσταση της Επιτροπής Διάσωσης και Ενότητας της Ε.Ο. του κόμματος στη Λεμεσό, επιχειρεί να παρουσιάσει, πολύ περιεχτικά ωρισμένα κύρια γεγονότα που συμβαίνουν το τελευταίο διάστημα στον κοιματικό χώρο της Λεμεσού.

Ο σκοπός είναι διπλός. Από τη μια για να βάλει ορισμένα πράγματα στη θέση τους, που οι εγκάθετοι (με όλη τη σημασία της λέξης) της γραφειοκρατίας διαστρεβλώνουν στη μάταιη προσπάθειά τους να περιορίσουν την εντεινόμενη εσω-κομματική κρίση και τη συνειδητή πια μετατόπιση της βάσης προς τις θέσεις της Αριστερας Πτέρυγας (Α.Π.) Από την άλλη στοχεύει στο να προτείνει στη βάση μια ξεκάθαρη εναλλακτική πορεία που πιστέβουμε, πρέπει να ακολουθηθεί ύστερα από τη συνεχιζόμενη λήψη κάθε διοικητικού και αθέμητου μέσου (και ασφαλώς πέρα για πέρα αντικαταστατικού) που παίρνει η γραφειοκρατία για να απομονώσει τους διαφωνούντες (ανοιχτά τοποθετημένους ή όχι υπέρ της Α.Π.).

Η προσπάθεια για παράδειγμα, να περιοριστεί η συμμετοχή της Α.Π. και από την τελευταία φάση της εκλογικής δουλειάς απότυχε οίχτρα μια και ούτε το έμφυχο υλικό ούτε η πείρα των «υπάκουων» ήταν τέτοια που να προεξοφλούν οποιαδήποτε σοβαρή ενασχόληση τους για επιτυχία στην εκλογική μάχη. Ε-

τσι ενώ περιορίστηκαν, βασικά σε ενέργειες καθαρά επιφανειακές (για δημιουργία διογκωμένων εντυπώ-

σεων) αρνούταν και μεθόδεβαν επίμονα αποκλεισμό των Αριστερών από όσες σημαντικές εκδηλώσεις κατάφεραν να διοργανώσουν και από όσες προσπάθειες για προγραμματισμένη δουλία επιχειρήθηκε να γίνουν και τέλος δε διάσασαν δυστυχώς να ισχυρίζονται πως οι Αριστεροί πρόσφεραν ... ζημία στο κόμμα.

Συνέχεια στην 8

Συνέχεια από την 1η

δημοκρατικής συζήτησης των προβλημάτων από τη βάση του κόμματος με παράλληλη καθιέρωση της αρχής της ελεύθερης διακίνησης ιδεών μέσα στο κοιματικό σύνολο.

3. Τα στελέχη που πήραν μέρος στη σύσκεψη απορρίπτονται και δεν θεωρούν έγκυρες καμια από τις διαγραφές που έγιναν από τη Κομματική γραφειοκρατία σ' όλη την Κύπρο και εφράζουν την αμέριστη συμπαράσταση τους προς τον Επαρχιακό Γραμματικά και τον Επαρχιακό Οργανωτικό Γραμματέα της Λεμεσού Π. Παύλου και Ν. Κόκκινου τους οποίους η γραφειοκρατία ανα-

κοίνωσε ότι έχει διαγράψει.

4. Καλούνται όλα τα τμήμα στελέχη και μέλη της ΕΔΕΚ Λεμεσού και των άλλων επαρχιών να ενταχθούν στην Επιτροπή Διάσωσης και Ενότητας βέβαια ότι με τον τρόπο εξυπηρετούν τα γνήσια συμφέροντα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ και του εργατικού κινήματος του τόπου.

5. Η Επιτροπή Διάσωσης και ενότητας θα συνεδριάζει κάθε Τετάρτη η ώρα 6.30 μ.μ. στα Επαρχιακά Γραφεία και καλούνται όλα τα μέλη να παίρνουν μέρος.

Λεμεσός, 18 Ιούνη, 1981

Για την Επιτροπή Διάσωσης και Ενότητας

Τη δήλωση υπογράφουν 15 στελέχη της επαρχιακής οργάνωσης ΕΔΕΚ Λεμεσού εκ μέρους της επιτροπής.

ΤΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΗ ΝΙΚΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

Με την ευκαιρία της διαγραφής του Π. Παύλου, Ν. Κόκκινου και άλλων συντρόφων

Πώς αντιμετωπίζουμε τη διαγραφή μας από το κόμμα

Στις 19.6 ανακοινώθηκε στο τύπο η διαγραφή του Επαρχιακού Γραμματέα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσού, πρώην βουλευτή και ιδρυτικού μέλους του Κόμματος, συν. Π. Παύλου μαζί και η δική-μου. Η ανακοίνωση δόθηκε δύο μέρες μετά από την αποχώρηση 7 μελών της Επαρχιακής Οργάνωσης Λεμεσού από το Κόμμα. Η απόφαση πάρθηκε στις 13.6, στη πρώτη συνεδρίαση της Κ.Ε. μετά τις βουλευτικές εκλογές της 24ης του Μάη. Στην απόφαση περιείχονταν και χαρακτηρισμοί σαν εκείνους του «αριστεριστή», του «εξτρεμιστή» και του «φραξιονιστή», που δείχνουν ξεκάθαρα τις προθέσεις της κομματικής γραφειοκρατίας. Στρέφεται στην εξουδετέρωση της αξιοπιστίας και της εντιμότητας-μας με τη γνώση μέθοδο της λασπολογίας, πούνοι τόσο προσφιλής στις γραφειοκρατίες όλου του κόσμου. Για να αντιληφτούμε όμως πλήρως τις προθέσεις και τους στόχους της γραφειοκρατίας, επιβάλλεται να διαγράψουμε το πολιτικό κλίμα, που δημιουργήθηκε μετά τις βουλευτικές εκλογές, μέσα στο οποίο πραγματοποιήθηκε η διαγραφή του συν. Π. Παύλου και η δική-μου.

Προτού όμως προχωρήσω σε τούτη την ανάλυση, δηλώνω πως δεν αναγνωρίζω κανένα δικαίωμα στη σημερινή αντικαταστατική Κ.Ε. του Κόμματος να προχωρεί σε διαγραφές. Θεωρούμε τη διαγραφή-μας παράνομη, αντιδημοκρατική και αντικαταστατική, όπως ακριβώς παράνομες, αντιδημοκρατικές και αντικαταστατικές θεωρούμε όλες τις προηγούμενες διαγραφές και τον παρερισμό στελεχών από τη σημερινή γραφειοκρατική ηγεσία του κόμματος. Οπως θα θεωρούμε και στο μέλλον, παράνομες, αντιδημοκρατικές και αντικαταστατικές τις διαγραφές που θα ακολουθήσουν.

Τους συντρόφους που μέσα σε κλίμα πικρίας και απαγορευτικής που δημιούργησε με την εξαλλοσύνη-της, η σημερινή ανάξια γραφειοκρατική ηγεσία και υποχρεώθηκαν να δηλώσουν δημόσια την αποχώρησή-τους από το Κόμμα, η ανείστειλαν τη δραστικότητα-τους, δηλώνουν πως εξακολουθούμε να τους θεωρούμε αξία μέλη και στελέχη του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Γιατί ο καθένας απ' αυτούς του τίμιους Εδέκτες, έχει τη δική-του αγωνιστική παράδοση και προσφορά για το δυνάμωμα του κόμματος.

Ο Π. Παύλου και εγώ εξακολουθούμε να διατηρούμε να αντίστοιχα πόστα του Επαρχιακού Γραμματέα και Επαρχιακού Οργανωτικού Γραμματέα της Επαρχιακής Οργάνωσης της ΕΔΕΚ Λεμεσού. Είμαστε καταστατικά και νομίμα εκλεγμένοι από την Επαρχιακή Επιτροπή που βγήκε μέσα από τη Δ' Επαρχιακή Συνδιάσκεψη τον Απρίλ του 1981. Δεν αναγνωρίζουμε το δικαίωμα καθένας να αντικαταστήσει και διαγραφής-μας, από τη σημερινή αντικαταστατική Κ.Ε. που οφείλει να παραιτηθεί το συντομότερο, προτού καταστρέψει ανεπανόρθωτα το Κόμμα.

Μεσα σε ποιο κλίμα ενισχύεται το ΔΗΣΥ;

Σε μια περίοδο που οι λαοί όλου του κόσμου αγωνίζονται ενάντια στο φασισμό και τον ιμπεριαλισμό.

Σε μια περίοδο παγκόσμιας οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης, όπου η εργατική τάξη σηκώνει κεφάλι και απειλεί με αφανισμό το καπιταλιστικό σύστημα, στην ίδια-του τη Μητρόπολη. Σε μια περίοδο που η εργατική τάξη αφυπνίζεται από το λήθαργο, και δρα επαναστατικά, για να αφαιρέσει από τους απαλλοτριωτές γραφειοκράτες, και να επανακτήσει τα δικαιώματα-της, για να ολοκληρώσει τον επαναστατικό ιστορικό-της ρόλο, ο ΔΗΣΥ παρουσιάζεται ισχυρότερος από ότι ήταν πριν από μια δετία. Το κόμμα απολογητής του πραξικοπήματος και του φασισμού, το κόμμα προγεφύρωμα των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην περιοχή-μας, ενισχύεται από τα λάθη της κυπριακής αριστερας.

Ο κυπριακός λαός, λαός αγωνιστικός και δημοκρατικός, δεν έχει καμμία σχέση με τους χωροφύλακες της ανθρωπότητας και τους πράκτορες-τους. Όμως η κοντόφθαλμη πολιτική της απάθειας, της αρνησης και της ανευθυνότητας, η πολιτική της ουρας και της υποταγής απέναντι στη δεξιά. Η ελλειψη επαναστατικής, σοσιαλιστικής πορείας από μέρους της κυπριακής αριστερας, σπράχνουν τις λαϊκές μάζες, κάτω από το βάρος της οικονομικής εξαθλίωσης και της ιδεολογικής ανεπάρκειας και καθυστέρησης, στις αγκάλες του πιο αντιδραστικού ταξικού εχθρού της εργατικής τάξης, τον ΔΗΣΥ.

Η κυριαρχία της δεξιάς στη πολιτική ζωή του τόπου

Η ανοδος του ΔΗΣΥ και η εδραίωση του ΔΗΚΟ στην εξουσία αποτελεί νίκη της δεξιάς, που οφείλεται κύρια στην αποτυχία της αριστερας, να δώσει εναλλακτικές λύσεις, στα εθνικά και κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα του τόπου και του λαού. Από τη μια, έχουμε το κόμμα της «δημοκρατικής» δεξιάς μειοψηφίας (ΔΗΚΟ) να κυβερνά το τόπο, και από την άλλη, έχουμε το κόμμα της αντιδραστικής δεξιάς πλειοψηφίας (ΔΗΣΥ), να αποτελεί στην ουσία την κύρια αντικοιτευση, δηλαδή το φορέα της αλλαγής!!

Η αντιδραστική ανάλυση της κυπριακής κατάστασης, από τις ηγεσίες των αριστερων κομμάτων ΑΚΕΛ/ΕΔΕΚ, οδηγούν την εργατική τάξη και τη φτωχή αγροτιά, σε μια χωρίς περιεχόμενο συνεργασία, με το κόμμα της δεξιάς μειοψηφίας. Το ανεβάζουν στην εξουσία, ενώ την ίδια στιγμή παραχωρούν το ρόλο της αλλαγής στη δεξιά πλειοψηφία. Εγκαταλείποντας όμως, τους δύο πόλους της πολιτικής εξουσίας, διακυβέρνησης και αντιπροσωπείας στη δεξιά, το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ οδηγούν το λαό από τη «Σκύλλα στη Χάρυβδη», από το κακό στη καταστροφή.

Τα κόμματα της αριστερας αντι να αναλογιστούν τις θεμελιακές-τους ευθύνες, αλληλοβρίζονται χυδαία, χτίζοντας τείχη ασπίδων ανάμεσα στη λαϊκή βάση των δύο κομμάτων. Στην ουσία εγκαταλείπουν και αιχμαλωτίζουν την εργατική τάξη, και τη φτωχή αγροτιά στους φυσικούς-τους εχθρούς, δηλαδή την αστική κεφαλαιοκρατική τάξη, προγεφύρωμα των διεθνών ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Η γραφειοκρατία του κόμματος με τη διαγραφή-μας από το Κόμμα, χτυπά κύρια την προσπάθεια που στοχεύει στο γκρέμισμα του τόχους του μίσους, ανάμεσα στη λαϊκή βάση του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ. Παγώνει και διαιώνει το μίσος, έν-

δειξη εγκατάληψης του λαού στα χέρια της αντιδραστικής και της «δημοκρατικής» δεξιάς, και απόδειξη της εγκατάληψης του επιστημονικού σοσιαλισμού (μαρξισμού) και του αγώνα για την ενότητα της εργατικής τάξης.

Το Ενιαίο Μέτωπο της αριστερας

Οι νέες διαγραφές της κομματικής γραφειοκρατίας, στοχεύουν κύρια στο να ξεριζώσουν από το κόμμα τη φωνή της αριστερης βάσης του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, που τοποθετεί το κυπριακό πρόβλημα στη σωστή-του διάσταση. Η αριστερη πτέρυγα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ τονίζει την αναγκαίότητα δημιουργίας ενός Ενιαίου Μετώπου της αριστερας, στη βάση της λαϊκής συμμετοχής, με καθοδηγητή ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό πρόγραμμα, απαλλαγμένο από σοβινιστικές θεωρίες και επιδράσεις.

Το Ενιαίο Μέτωπο της Αριστερας και το επαναστατικό πρόγραμμα, θ' ανοίξουν το δρόμο για το χτήσιμο του κοινού αντιιμπεριαλιστικού, αντίκατοχικού μετώπου, των Ε/Κ και των Τ/Κ εργαζομένων, «για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, σοσιαλιστική για έλληνες και τούρκους χωρίς ξένους στρατούς και βάσεις». (Απο το καταστατικό του Σ.Κ. ΕΔΕΚ).

Η διαγραφή-μας από το Κόμμα, σηματοδότη τη πολιτική του Ενιαίου Μετώπου της αριστερας. Σαμποτάρι το κοινό μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων και εγκαταλείπει το λαϊκό κίνημα στις διαθέσεις του διεθνούς ιμπεριαλισμού.

Η αναγκαιότητα του αγώνα για την ενότητα της εργατικής τάξης.

Οι ηγεσίες των συντεχνιών στη Κύπρο έγιναν συντηρητικές και ρεφορμιστικές και οδήγησαν το συνδικαλιστικό κίνημα στην καλύτερη περίπτωση σε μια καθαρή οικονομική διοίκηση αιτημάτων, εγκαταλείποντας την εκπαίδευση της εργατικής τάξης από το σωστό προσανατολισμό. Αυτές οι ηγεσίες οδήγησαν το συνδικαλιστικό κίνημα σε μια δεξιά στροφή, που κατέργησε την εσωτερική δημοκρατία, που συννεργάστηκε με την αστική τάξη για τη μείωση των ωφελημάτων της εργατικής τάξης, που επέβαλε το ρεφορμισμό σαν πάγια συνδικαλιστική πολιτική.

Η κατάσταση τούτη δεν μας επιτρέπει όμως, να παραιτούμε από τη συστηματική δουλειά, που οφείλουμε να κάνουμε μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και να προχωρήσουμε στην ίδρυση μιας νέας συντεχνίας, όπως προσπάθη να κάνει η γραφειοκρατική ηγεσία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Μια τέτοια ενέργεια αποτελεί για μας, διάσπαση, αποδυνάμωση και αποπροσανατολισμό της κυπριακής εργατικής τάξης.

Οφείλουμε να παλαίψουμε πρώτ' απ' όλα για την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτό σημαίνει ν' αναγνωρίσουμε σαν πρωταρχική αναγκαίότητα το στόχο τούτο, και να μελετήσουμε το τρόπο με τον οποίο θα εξασφαλίσουμε την επιτυχία της ενότητας της εργατικής τάξης.

Οφείλουμε να παλαίψουμε για την ανεξαρτησία στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτό σημαίνει τον αγώνα για τη μετατροπή του συνδικαλιστικού κινήματος σε όρ-

γανο της εργατικής τάξης και όχι σε όργανο μιας εργατικής αριστοκρατίας.

Οφείλουμε να παλαίψουμε για τη δημοκρατία στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτό σημαίνει ελεύθερες εκλογές των επιτροπών στο συνδικαλιστικό κίνημα, και όχι κατευθυνόμενες που εξυπηρετούν μονάχα τη ρεφορμιστική εργατική αριστοκρατία.

Τέλος, και πάνω απ' όλα, οφείλουμε να παλαίψουμε για μια εργατική πολιτική μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτό σημαίνει πως το συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί να μείνει πολιτικά ουδέτερο, δηλαδή να περιορίζεται μόνο στην υπεράσπιση των καθημερινών οικονομικών συμφερόντων της εργατικής τάξης. Δεν μπορεί να παραμείνει ρεφορμιστικό, γιατί σήμερα οι αντικαταστάσιμες συνθήκες, όχι μόνο δεν επιτρέπουν σοβαρές μεταρρυθμίσεις ή κατακτήσεις για την εργατική τάξη, αλλά αντίθετα μπήκαμε στη περίοδο της άμεσης επίθεσης της αστικής τάξης ενάντια στο βιοτικό επίπεδο του λαού. Οι προσπάθειες που γίνονται σήμερα από τη κεφαλαιοκρατική τάξη για κατάργηση του τιμαριθμικού επιδόματος είναι η πρώτη απόδειξη αυτής της επίθεσης. Σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, η εργατική τάξη είναι πολύ πιο φυσικό να διεξάγει δυναμικά πολιτικούς αγώνες, παρά οικονομικούς. Είναι παράδοξο φαινόμενο η εργατική τάξη, που ο ιστορικός-της ρόλος είναι να θάψει μια για πάντα τον καπιταλισμό, να παραμένει πολιτικά ουδέτερη και να προσανατολίζεται από τις σημερι-

Η γραφειοκρατία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ ανίκανη να ταί όλο και περισσότερο από τη διαλεκτική μέθοδο υποκειμενισμού, καταφεύγει στις πιο ακραίες Δεμ μπορεί ή δεν θέλει ν' αντιληφτεί πως ένας δ η προκήρυξη νέου Παγκυπρίου Συνεδρίου.

Η γραφειοκρατία θεωρώντας τον κυπριακό της εκλογικής-της αποτυχίας, αιχμαλωτισμένη οδηγείται αναπόφευκτα στις διαγραφές νέων μεταιη προσπάθειες να περισώσει το «κύρος» -της στο Κόμμα. Στο πρόσωπο των πιο τίμων και αγα κρατία χτυπά στην ουσία, τον ίδιο τον κυπριακό

Κι όσο πιο έντονα και ξεκάθαρα αντιλαμβάνομαι τις ευθύνες της γραφειοκρατίας τόσο περισσότερο τρομοφύγοντας με αχαρκτήριστη βιασύνη στο να στελέχη του Κόμματος. Η κομματική γραφειοκρνο για το Κόμμα. Επιβάλλεται ένα νέο Παγκυπρήγημένη ηγεσία, προτού είναι πολύ αργά για

Οι σ. Πατριόκης Παύλου, τρίτος από δεξιά, και άλλους (Θέμο Δημητρίου, Μ. Τεμβριώτη, Ζ. Ποκομματιού του κόμματος - της Επαρχιακής Οργάνωσης ΔΕΝ - στην επιβλητική πορεία (πάνω από 1.000 1980.

Όλοι οι σύντροφοι αυτής της ιστορικής πια φ του κόμματος όχι όμως κι από τη συνείδηση των ο δηλώσεις τους οι σ. Π. Παύλου και Ν. Κόκκινου

ΑΠΑΝΤΗΣΗ στις βρισιες

Η τελευταία ανακοίνωση της Κ.Ε. του Σ.Κ. ΕΔΕΚ που αναφέρεται και στην «αποβολή» μου από το Κόμμα με αναγκάζει να κάμω ξανά δημόσια ανακοίνωση για να έχουν τα μέλη της ΕΔΕΚ και ο λαός γενικότερα μια πιο σωστή πληροφόρηση.

Στην προηγούμενη δήλωση «εκπροσώπου» της ΕΔΕΚ που όπω είναι γνωστό με χαρακτήριζε ερωτικά σαν «παρουχίδα», δε θέλησα ν' απαντήσω γιατί δεν ήθελα να κάμω ζημία στο Κόμμα που κατέβαινε εκείνες τις μέρες σε μια κρίσιμη εκλογική μάχη. Προτίμησα να σιωπήσω και να ρίξω τις όσες δυνάμεις είχα στη προεκλογική προσπάθεια του Κόμματος. Βλέπετε εγώ κι οι σύντροφοί μου, αντίθετα με μερικούς μπουμπουνοκέφαλους που παράσαν το Κόμμα και τον Πρόεδρό του να πιστεύουν πως η ΕΔΕΚ βρισκόταν κιάλας στη «Λεωφόρο της εξουσίας», ξέραμε πως μερικές εκατοντάδες ψήφοι μπορούσε να αποδείχονταν δραματικά χρήσιμες για το Κόμμα. Τα αποτελέσματα των εκλογών δικαίωσαν απόλυτα την πρόβλεψη μας και τουλάχιστον εγώ δε μετανιώω γιατί βοήθησα να βγει η ΕΔΕΚ με μια αξιοπρεπή κοινοβουλευτική παρουσία έστω κι αν αυτό άφησε στο χέρι που κρατούσε το σπαθί αρκετή δύναμη για να συνεχίσει το

έργο του αποκεφαλισμού.

Η ανακοίνωση της Κ.Ε. συνεχίζει την παράδοση της γραφειοκρατικής ηγεσίας στους χαρακτηρισμούς. Τώρα μας ονομάζουν «αριστεριστές» παλιότερα μας είχαν χαρακτηρίσει «μαοϊκή ομάδα» της Λεμεσού, «τροτσκιστές», «εξτρεμιστές», «ταβίτζια», «εισοδιότες», «φραξιονιστές», «παρονυχίδες», «πεμπτοφαλαγγίτες», και «πράκτορες του ΑΚΕΛ». Απλά και μόνο το γεγονός ότι χαρακτηρίσαμε που κατα καιρούς χρησιμοποιήθηκαν εναντίον μας είναι διαμετρικά αντίθετο μεταξύ τους και αντιφατικό, δίνει νομίζω το μέτρο του βάσιμου των κατηγοριών και ταυτόχρονα δείχνει τη σύγχυση και την ιδεολογική ανεπάρκεια εκείνων που τους χρησιμοποιήσαν.

Όμως πρέπει να γίνει γνωστή η συγκεκριμένη «κατηγορία» που προσάφθηκε σε μένα, στον συν. Νίκο Κόκκινο και στη συντρόφισσα Ε.Μ. με βάση την οποία «αποβλήθηκα». Σε μια χωρίς προηγούμενο σε συνοπτικότητα διαδικασία, που κράτησε μιση περίπου ώρα, ζητήθηκε κι αποφασίστηκε από την Κεντρική Επιτροπή η διαγραφή μας γιατί είχαμε «ταυτιστεί» με την Αριστερη Πτέρυγα. Καμία αναφορά σε συγκεκριμένο γεγονός ή σε συγκεκριμένη ενέργεια μας, καμία επίκληση οποιασ-

δήποτε καταστατική ιδεολογική ταύτιση με την Πτέρυγα ήταν

Το ερώτημα που Γιατί η ηγεσία της στο σημείο να θυσιάζει στελέχη που έδωσαν τα δώδεκα για της ζωής τους προσπάθεια για τα θεμέλια του Κό

Στο δικό μου πάντωση είναι ξεκιπο τη στιγμή που παγιδευμένη μέσο στική της νοοτροπία να αντιμετωπίσει να αλεχτικο τους πρ και τις θέσεις των ιδεολογικά στελέχη τοχυρώσει το δικό νησης των ιδεών μ προτίμησε τη μέθωσης, βρέθηκε κ καταρακλιόσει σεμωγμω και διαγραφμτρική πρόδο διάσπαση.

Για κάμποσο οκρατία προσπαθισία τις εσωτερσαν απλές διαφωματα ταχτικής. Αυγούσε στην υσημνίας των διαδίζε τη σοβαρή αν

ΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΣΤΟ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

παρακολουθήσει τις εξελίξεις απομακρύνει τον ανάλυση. Γλυστρώντας στην άβυσσο του καταστρεπτικές ενέργειες για το Κόμμα. Όμως υπάρχει γι' αυτή. Η παραίτηση-της και

λαο στο σύνολο-του σαν τον κύριο υπεύθυνο έσα στην ίδια αντιδιαλεκτική-της πολιτική, των και στελεχών του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, σε μια μά-αι να διατηρήσει το ηγετικό-της πόστο μέσα

ιστικών στελεχών του Κόμματος η γραφειο-λαο.

είναι η κομματική βάση τις εγκληματικές ευ-κρατείται και αφινιάζει ενάντια-μας, κατα-διαγράφει όλο και περισσότερα μέλη και

αποτέλεσι σήμερα τον πιο θανάσιμο κίν-ριο Συνέδριο για να παραμεριστεί αυτή η α-το Κόμμα.

Νίκος Κόκκινος πρώτος αριστερα, ηγούνται μαζί με

αϊδη, Γ. Γεωργιάδη) του πιο ζωντανου αγωνιστικού

ρωσης Λεμεσου και της Σοσιαλιστικής Νεολαίας Ε-

τομα) προς το συλλαλητήριο της 15ης του Ιουλίου του

τογραφίας είναι τώρα διαγραμμένοι απο την ηγεσία

ωνιστικών στελεχών της βάσης, όπως τονίζουν στις

νες εργατικές αριστοκρατικές ηγε-σίες του συνδικαλιστικού-μας

κινήματος στις αναθυμιάσεις του ρε-φορμισμού. Και η ΠΕΟ φέρει εγ-κληματική ευθύνη γι' αυτή τη

κατάσταση.

Η διαγραφή-μας απο Κόμμα, στοχεύει στη διάσπαση, αποδυνά-μωση και αποπροσανατολισμο της

εργατικής τάξης. Στρέφεται ενάντια στο στόχο για την ενότητα της Ε/Κ και της Τ/Κ εργατικής τάξης. Στρέ-φεται ενάντια στο πολιτικό, στόχο που μόνον μια εργατική τάξη ενωμέ-νη μπορεί να διεξάγει.

Να γιατί μας διαγράφει η κομματική γραφειοκρατία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Οι τωρινες διαγραφές της κομ-ματικής γραφειοκρατίας, στοχεύουν κύρια στη κατασκόφηση, στη συσκότηση και στη εξουδετέρωση τούτης της πολιτικής. Δηλαδή ενάν-τια στο Ενιαίο Μέτωπο της Αριστε-ρας, ενάντια στον αγώνα για την ενότητα της κυπριακής εργατικής τάξης. Δεν στρέφονται απηρω-πική εξουθένωση και απομόνωση του Π. Παύλου, των άλλων συντρό-φων και εμένα. Βιάζονται να ξεριζώ-σουν τη δυναμική που περικλύει μια τέτοια διεθνιστική και διαλεκτική πολιτική. Να εμποδίσουν τη ενότη-τα δράσης της εργατικής τάξης και της φτωχής αγροτιάς (ελληνικουπρι-ακής και τουρκοκυπριακής), ενάντι-α στη σάπια, ξενοκίνητη κεφαλαιοκρατική τάξη του Βορρα και του Νότου.

Η διαγραφή-μας απο το Κόμμα, στρέφεται ενάντια στις προοπτικές που ανοίγονται για τη δημιουργία ε-νος πλατύτερου επαναστατικού, αν-τιιμπεριαλιστικού, απελευθερωτι-κού μετώπου, σε μια περιοχή ηφαιίστιο απο τη Περσία μέχρι την

Ιρλανδία, μέσα σε περιόδους παγκό-σμιας οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης και επαναστατικών διεργα-σιών.

Η διαγραφή-μας απο το Κόμμα, αποτελεί ακόμα χτύπημα αποδυνά-μωσης στην επαναστατική συμμαχί-α του κυπριακού λαϊκού κινήματος με τον Παλαιστινέζικη και Αραβική επανάσταση και ανελπιστο όδρο

στους ρατσιστες σιωνιστες του Ισ-ραηλ.

Η διαγραφή-μας απο το Κόμμα, αντιστρατεύεται όλους αυτούς τους διεθνιστικούς στόχους και συνειδη-τα η ασυνείδητα η κομματική γρα-φειοκρατία ενισχύει τη διεθνή ιμπεριαλιστική συνωμοσία.

Η δεξιά στροφή της γραφειοκρατίας και το Ευρυ Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας

Η κομματική γραφειοκρατία γι-α να συγκρατήσει τη λαϊκή κινητο-ποίηση, για να εμποδίσει την επαναστατικοποίηση του λαου, α-ποπροσανατολίζει τη κομματική βάση και την εργατική τάξη, προτει-νοντας το Ευρυ Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας, σε αντιπαράθεση με τη θέση της αριστερης πτέρυγας για Ε-νιαίο Μέτωπο της Αριστερας. Η δε-ξιά στροφή του κόμματος σκεπασμένη με σχεταριστική φρα-σεολογία, βρίζοντας τον κυπριακο λαο απο την ανικανότητα της ηγεσί-ας να αναλύσει την εκλογική αποτυ-χία και τις δικες-της τις ευθύνες, στρώχνει το Κόμμα σε μια νέα συ-νεργασία με την «δημοκρατική» δε-ξιά Αντίτιμο ισως, και μερικές υπουργικές θέσεις, για να βολατεί καλύτερα τούτη η συνεργασία.

Η πρόταση της γραφειοκρατίας για Ευρυ Μέτωπο Εθνικής Σωτηρί-ας, τούτο το νόημα έχει. Είναι το «α-ριστερο» πόδι που θα στηρίξει την υποταγή της κυπριακής αριστερας στη «δημοκρατική» δεξιά. Το «δεξι» πόδι υπάρχει απο καιρο. Είναι η θέ-ση «των τολμηρων βημάτων» της Α-κελικής ηγεσίας. Ετσι η ηγεσία της ΕΔΕΚ και του ΑΚΕΛ, αλληλοβρίζο-μενοι, αλλά χέρι με χέρι, οδηγουν τη κυπριακή αριστερα σ' ένα βηματι-σμο ... «χρήνας» με καταστροφικές συνέπειες τούτο η συνεργασία.

Η διαγραφή-μας απο το Κόμμα, στοχεύει στο να διευκολύνει τη γρα-φειοκρατία σε μια πιο δεξιά στροφή, για να υποδουλώσει το Κόμμα-μας κάτω απο μιαν αστική πολιτική, που θα ξαναζωντανέψει με την ατολμία-της συνθήκες για ένα νέο πραξικό-πημα, για ένα νέο Φασισμο.

Οι χαρακτηρισμοί, είναι τα διαπιστευτήρια νομιμοφροσύνης της γραφειοκρατίας στην αστική τάξη.

Οι χαρακτηρισμοί που μας απο-δίδει η γραφειοκρατία του κόμματος είναι μια αναρχιστική και μεσαι-ωνική ταχική, που στοχεύει στην κατασκόφηση και την απομόνωση-μας απο τη κομματική βάση. Που στοχεύει στη καταδυνά-στευση της ελεύθερης εκφρασης και ανάλυσης της βάσης του επιστημονι-κου σοσιαλισμου (μαρξισμού).

Ταυτόχρονα είναι και τα διαπι-στευτήρια νομιμοφροσύνης της κομματικής γραφειοκρατίας με την αστική ιδεολογία. Είναι η μέθοδος υπεράσπισης της γραφειοκρατίας για ν' αποδείξει σ' όλες τις πλευρές! πως οι «αριστεριστες» και οι «εξτρε-μιστες» διώχνονται απο το κόμμα και είναι τώρα πρόθυμη ν' ακολου-θήσει μια πιο «ρεαλιστική» κατεύ-θυνση. Δεν μιλα πλέον η γραφειοκρατία για κρατικοποιήσεις των τραπεζών, απλως αναφέρει κρα-τικοποίηση της λειτουργίας των τραπεζών, μιας και η ατομική πρω-τοβουλία έχει να προσφέρει πολλά στο τόπο!!

Μας κατηγορούν για «αριστε-ριστες» γιατί αρνούμαστε να υποθη-κεύσουμε τις τύχες του τόπου και του λαου σε μιαν σποιανδήποτε «δη-μοκρατική» δεξιά. Γιατι παλεύουμε για μια επαναστατική αγωνιστική Ε-ΔΕΚ, με καθαρο σοσιαλιστικό πρό-γραμμα, που να αναγνωρίζει, στη πράξη και όχι στα λόγια, τον ηγετι-κο και πρωτοποριακο ρόλο της παγ-κόσμιας εονατικής τάξης, σαν το νεκροθάφτη του καπιταλιστικού συ-στήματος.

Μας κατηγορούν για «εξτρεμι-στες» γιατί στη δεξιά στροφή της γραφειοκρατίας για Ευρυ Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας, απαντούμε με τη σωστή διαλεκτική θέση για Ενιαίο Μέτωπο της Αριστερας, που δηλώ-ει ξεκάθαρα τον ηγετικό ρόλο της κυπριακής εργατικής τάξης.

Μας κατηγορούν για «φραξιο-νιστες» εκείνοι που καταπάτησαν και καταπατούν κάθε εννοια εσω-κομματικής δημοκρατίας και δημο-κρατικού συγκεντρωτισμου· εκείνοι που δημιούργησαν μέσα στο Κόμμα κατάσταση βοναπαρτισμου, για να μετασχηματιστεί πολυ σύντομα, σ' ένα ανοκ δεξιάς επίθεσης που απο-κεφαλίζει τα τίμια αριστερα στοι-χεία της κομματικής βάσης. Αλλοίμονο όμως στο κόμμα που επι-βάλλει τα πάνω σε κομμένα κεφάλια. Αν ριζούμε μια ματια στις σελίδες της ιστορίας, έχουμε να διασχί-σουμε πολλά.

Πέραν όμως απο τις κατηγορίες που δημοσιεύτηκαν, η κομματική γραφειοκρατία με τη μέθοδο του ψι-θυρου διαίδει ανάμεσα στη κομ-ματική βάση πως ο υποφαινόμενος είναι «τροσκιστής» και «πληρωμέ-νος πράκτορας του ΑΚΕΛ»!!

Είμαι «τροτσκιστής» γιατί έχω το θάρρος να εκφράζω σεβασμο, ό-πως ταιριάζει σ' ένα μεγάλο θεωρη-τικο και επαναστάτη, όπως ήταν ο Τρότσκι; Είμαι «τροτσκιστής» γιατί αναγνωρίζω τη θμελιακή προσφο-ρα του Τρότσκι στη νίκη της Μεγά-λης Οχτωβριανής Επανάστασης, σαν ο συναρπηγος του Λένιν, και αρ-γότερα στη συντριβή της αντεπανά-στασης, σαν ο ιδρυτής του Κόκκινου Στρατου; Διαβάστε σύν-τροφωποι, οι μαρξιστες δεν πιστεύουν στο δόγμα «πίστευε και μη ερεύνα».

Είμαι «πληρωμένος πράκτορας του ΑΚΕΛ» γιατί διαχώρισα τη θέση-μου απο το ΑΚΕΛ εδώ και 17 χρόνια; Είμαι «πράκτορας του Α-ΚΕΛ» γιατί παλεύω για το κοινομέ-τωπο ΑΚΕΛ/ΕΔΕΚ (Ενιαίο Μέτωπο της Αριστερας); Είμαι «πληρωμένος πράκτορας του Α-ΚΕΛ» γιατί δεν αρθρογραφώ στη Σημερινή, όπως ο κ. Αλέκος Κων-σταντινίδης; Είμαι «πράκτορας του ΑΚΕΛ», και μάλιστα «πληρωμένος» γιατί δεν ενέδωσα σε καιροσκοπικές πτήσεις του κόμματος και μεθάρρος πολέμησα μέσα στο κόμμα για τις απόψεις-μου; Είμαι «πληρωμένος πράκτορας του ΑΚΕΛ» γιατί διάλε-ξα μόνος-μου μικρα εισοδήματα και

αρνήθηκα να επιστρέψω στη μικρο-αστική κοινωνία; Αν υπάρχουν «σύντροφοι» που δεν μπορούν να αν-τιληφτούν τους λόγους, το καλύτερο που έχουν να κάνουν είναι να σιω-πούν.

Μ' αυτή την ευκαιρία δηλώνων επίσημα, πράγμα που έκανα πάντα, πως με το ΑΚΕΛ με χωρίζουν πολ-λες διαφορες. Ποτες όμως δεν θα συμμαχίσω μ' εκείνους που θα επιδιώ-ξουν την φυσική εξόντωση του Α-ΚΕΛ με στρατιωτικές ή τρομοκρατικές μεθόδους. Και όχι μονάχα τούτο. Αν υπάρξει μιαιτετι-α περίπτωση, τότε θα ενώσω τις μικρες-μου τις δυνάμεις, στον αγώνα υποστήριξης του ΑΚΕΛ, γιατί πι-στώ πως με το τρόπο τούτο εξυπη-ρετω τα συμφέροντα της στιγμής, και εκτελω στο ακέραιο το καθήκω-μας, απέναντι στην κυπριακή και δι-εθνη εργατική τάξη. Σε καμια όμως περίπτωση δεν είναι δυνατό να έχω συνεργασία με το ΑΚΕΛ, σ' όλα τα ιδεολογικά ζητήματα. Γι' αυτούς τους λόγους προσπαθεί το ΑΚΕΛ να αποκομίσει οφέλη απο την ενδοκομματική-μας κρίση θα με βρει αντιμέτωπο.

Για το επιστημονικο σοσιαλισμο (μαρξισμο)

Με απόφαση-του, το τελευταίο Παγκύπριο Συνέδριο, τοποθέτησε τον επιστημονικο σοσιαλισμο (μαρ-ξισμο) σαν την επίσημη φιλοσοφία και ιδεολογία του κόμματος. Η γρα-φειοκρατία μέχρι τώρα δεν προχώ-ρησε στην υλοποίηση της απόφασης. Κάποιες εισηγήσεις που έχουν εγκριθεί, εδώ και ένα χρόνο, κλειστήκαν στα συρτάκια της γρα-φειοκρατίας, γιατί ο μορφωτικός γραμματέας τις αντέγραψε απο, την «αντικομματική» Σοσιαλιστική Εκ-φραση, τη περίοδο που ήταν κομ-ματική!!

Η γραφειοκρατία θέλει να ξεχα-στεί και να παρμιρίσει η απόφαση του τελευταίου Συνεδριου. Στόχος να διατηρήσει η γραφειοκρατία τα προνόμια-της, «η ηγεσία αποφασί-ζει και η βάση ακολουθεί»!!

Οι φιλότιμες προσπάθειες που γίνονται πρωτοβουλακια για το ιδε-ολογικο ανέβασμα των μελών, απο τη μια, δεν αποσείει τις ευθύνες της γραφειοκρατίας, και απο την άλλη, το επίσημο κόμμα τις θεωρεί «φρα-ξιονιστικές» ενέργειες. Πρέπει να είναι προσεχτικοι οι σύντροφοι που χρησιμοποιουν τούτη τη μέθοδο.

Σύντροφοι Εδεκίτες, παλέψτε για να υποχρεώσετε τη γραφειοκρ-ατία να υλοποιήσει την απόφαση του τελευταίου Συνεδριου για να σας δείξει το πραγματικό-της πρόσωπο. Γιατι η διαγραφή-μας απο το κόμμα, στοχεύει να στερήσει απο σας την τίμια βάση του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, τη δυνα-τότητα να οπλιστείτε ιδεολογικά. Γι'αυτη η διαγραφή μας απο το κόμμα, σας αφαιρεί τη δυνατότητα για σω-στο προβληματισμο και διαλογο, και ενισχύει τη καταδυνάστευση-σας απο τη κομματική γραφειοκρ-ατία. Στην ουσία εμποδίζει κάθε-σας διάθεση για κριτική της ηγεσίας, υ-πο φόβο μη χωρικήτριστητε και σε-εις, σαν μέλη «της αριστερης πτε-ρυγας».

Σύντροφοι Εδεκίτες, φράζτε και ξεριζώστε τη τρομοκρατία στη σκέψη και στην ελεύθερη εκφραση. Η νίκη του ελεύθερου ανθρώπου της αταξικής κοινωνίας πλησιάζει.

Ο τρόπος που όρα και σκέφτεται η γραφειοκρατία

Η απόφαση για τη διαγραφή-μας απο το Κόμμα, πάρθηκε στη πρώτη συνεδρίαση της Κ.Ε., μετα τις βουλευτικές εκλογες. Απο τρίτο θέμα πέρασε σαν πρώτο για συζήτη-ση. Χωρίς προηγούμενη ανάλυση των εκλογικών αποτεσμάτων, χω-ρίς προηγούμενη εκτίμηση του πολιτικού κλίματος, χωρίς κριτική και αυτοκριτική των ευθυνών η όχι της σημερινής ηγεσίας. Να με ποιο τρό-πο, η γραφειοκρατία του κόμματος, χρησιμοποιεί και μεταχειρίζεται, στην πράξη και στην ανάλυση, τον επιστημονικο σοσιαλισμο (μαρξι-σμο).

Συνέχεια στην 7η

Π. ΠΑΥΛΟΥ της γραφειοκρατίας

της πρόνοιας. Η με την Αριστε-ρική.

μπαίνει είναι: ΕΔΕΚ έφτασε ζίζει και να δια-μεινεί αποδειγμένα καλύτερα χρό-τητην αγωνιώδη πτήσιμο και το

μαλο η α-θαρισμένη. Α-μυτη η ηγεσία, στη σχεταρι-α, δε μπόρεσε ένα τρόπο δι-βληματισμους προχωρημένων και αντι να κα-τωμα της διακί-σα στο Κόμμα

δο της ισοπέ-λοχρεωμένη να διαδικασία δι-ων που με γεω-οδηγει στη

απο η γραφε-ύσε να παρού-κες αντιθέσεις

βάλει κάτω απο έλεγχο τη Σ.Ε. ά-λο τόσο ήταν απόλυτα απαραίτη-το για την αριστερη τάση να διατηρήσει τη δυνατότητα να εκ-φράζει και να διαίδει τις απόψεις της. Μπροστα στην αποκάλυψη προσπάθεια της γραφειοκρατίας να ισοπεδώσει, να φимώσει και να εξουδετερώσει τα αριστερα στε-λέχη του Κόμματος ήταν αναπό-φευχτο να δημιουργηθουν θέματα «απειθαρχίας» γιατί η γρα-φειοκρατία ήταν αδίσταχτη στο να χρησιμοποιεί τη μηχανική πλειο-ψηφία, που με τρόπο συνωμοτικο κατάφερε να κερδίσει στο 3ο Συ-νέδριο για να περνα «αποφάσεις» στες οποίες έπρεπε όλοι να πει-θαρχουν τυφλα.

Απο τη στιγμή που άρχισε να εφαρμόζεται η διαδικασία της δια-γραφής των όσων «απειθαρχού-σαν» ήταν αδύνατο, ακόμα και για τον Πρόεδρο του Κόμματος, που προσωπικά πιστεύω πως για καιρο δεν ήταν ευτυχης να μας χάσει, να σταματήσει τη χιονοστιβάδα της εξόντωσης των αριστερων στελε-χων.

Πριν τελειώσω θέλω να σχο-λιάσω τη βιασύνη της γραφειο-κρατίας να παρακάμει το θέμα

των παραίτησεων μερικων στελε-χων-μετα την ανακοίνωση της «α-ποβολής» του συν. Κόκκινου κι εμένα. Πρώτα θέλω να κώμα κη-θαρο πως οι σύντροφοι αυτοι δη-μοσίεψαν παραίτηση τους απο το Κόμμα αντίθετα με τη δική μας επι-θυμία και συμβουλή. Όμως εκεί-νου που πρέπει να υπογραμμιστεί ιδιαίτερα είναι πως είναι χαρακτη-ριστικό της επιπολαιότητας και της ανευθυνότητας με την οποία η γραφειοκρατία του Κόμματος αν-τιμετωπίζει τα προβλήματα της το ότι βιαστίει και απροβλημάστα ταυτίζει στελεχη με λαμπρη ιστορία μέσα στο Κομμα με την ομάδα που βρίζει σαν «αριστεριστες» και «εξ-τρεμιστες» σε μια προσπάθεια να ριξει λάσπη σ' αυτα τα στελέχη.

Εμεις για ακόμα μια φορα δια-κηρύσσουμε πως θα συνεχίσουμε να παραμένουμε προσανατολι-σμένοι στο Σοσιαλιστικο Κόμμα Ε-ΔΕΚ που το θεωρούμε δικο μας και που δεν έχουμε κανένα σκοπο να το χαρίσουμε σ' αυτούς που φέ-ρουν ακέραιη την ευθύνη για τις α-ποτυχίες του και για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ Επαρχ. Γραμματέας Λεμεσου

ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ: ΚΙΝΔΥΝΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Απο το 1945 και μετά η ατομική ενέργεια άρχισε να παρουσιάζεται από διάφορους οικονομικοπολιτικούς κύκλους σαν η θαυματουργός πηγή ενεργείας του μέλλοντος όταν οι υπόλοιπες φυσικές πηγές ενεργείας θάχουν εξαντληθεί. Παράλληλα η σημασία της ατομικής ενέργειας αυξήθηκε με την προσπάθεια των καπιταλιστικών χωρών να αποκτήσουν δικές τους αυτάρχεις πηγές ενέργειας, ιδίως μετά το εμπάρκο πετρελαίου του '73.

Όμως η ατομική τεχνολογία απειλεί θανάσιμα κάθε μορφή ζωής που βρίσκεται πάνω σ' αυτό τον πλανήτη, ακόμα και την ίδια του την ύπαρξη. Στην ουσία δεν χρειάζεται να νάναι κανένας επιστήμονας για να καταλάβει τι συμβαίνει στη πραγματικότητα γύρω από το πρόβλημα της ατομικής ενέργειας. Κατ' ακρίβεια μια εξειδικευμένη ανάλυση τείνει να συγχύσει και να συγκαλύψει το πρόβλημα, και είναι οι υποστηρικτές της ατομικής ενέργειας που δίνουν τις πιο πολύπλοκες αναλύσεις στη προσπάθεια τους να μειώσουν τους θανάσιμους κινδύνους της ατομικής ενέργειας μπροστά στα μάτια ολάκερης της ανθρωπότητας.

Και οι υποστηρικτές της χρησιμότητας της ατομικής ενέργειας δεν είναι άλλοι από τους πολυεθνικούς τραπεζικούς κολοσσούς της Γουόλ Στρητ και τους μιλιταριστικούς κύκλους του Αμερικανικού πενταγώνου. Μέχρι σήμερα είχαν καταφέρει σε μεγάλο βαθμό να πλασάρουν στην ανθρωπότητα την πλαστή εικόνα ότι η ατομική ενέργεια θάναη η πηγή ενεργείας του μέλλοντος. Κι αυτό το καταφέρνανε γιατί δεν μιλήσανε για τους κινδύνους από ένα «melt-down» στους σταθμούς παραγωγής ατομικής ενέργειας. Δεν είπαν τίποτα για τους κινδύνους που προέρχονται από την ραδιενεργή ακτινοβολία χαμηλής έντασης. (1) Μα πάνω απ' όλα δεν είπαν τίποτα για την χρησιμότητα των καταλοίπων από τους ατομικούς σταθμούς. Γιατί η μοναδική χρήση που έχουν ορισμένα από τα κατάλοιπα είναι στη κατασκευή ατομικών βομβών, και είναι ακριβώς εδώ που βρίσκεται ο κόμπος σύνδεσης των πολυεθνικών με τους μιλιταριστικούς κύκλους.

Μέσα από την εξέλιξη αυτού του άρθρο-έρευνα θα προσπαθήσουμε να δώσουμε απλα κι αναλυτικά την ανακάλυψη και την εξέλιξη της ατομικής ενέργειας. Πως δουλεύουν βασικά οι σταθμοί παραγωγής ατομικής ενέργειας και τι χημικά στοιχεία χρησιμοποιούν. Ποια είναι τα κατάλοιπα των σταθμών και ποια είναι η χρήση τους. Παραπέρα θα προσπαθήσουμε να δείξουμε πως οι διάφορες εταιρίες παραγωγής ατομικής ενέργειας συνδέονται άμεσα με τους πολυεθνικούς τραπεζικούς κολοσσούς, και πως η βιομηχανία παραγωγής ατομικών οπλικών συστημάτων είναι δεμένη μαζί με το υπόλοιπο σύνολο.

* * * * *

Στες αρχές του αιώνα μας ο Αϊνστάϊν ήταν εκείνος που ανακάλυψε ότι η ύλη μπορεί να μετατραπεί σε ενέργεια με την διάσπαση του ατόμου. Με το ξεκίνημα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου η αμερικανική κυβέρνηση σχεδίασε και χρηματοδότησε το ονομαζόμενο «Σχέδιο Μανχάτταν». Σκοπός του προγράμματος ήταν η έρευνα και η κατασκευή ατομικής βόμβας. Κατασκευάστηκαν ατομικοί αντιδραστήρες και εργοστάσιο επεξεργασίας. Ο λόγος κατασκευής αυτών των εγκαταστάσεων ήταν βασικά η παραγωγή πλουτωνίου 239 από τους ατομικούς αντιδραστήρες και η επεξεργασία ουρανίου 235. Και τα δύο αυτά χημικά στοιχεία χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή των ατομικών βομβών που ρίφθηκαν στην Χιροσίμα και Ναγκασάκι.

Το ουράνιο 235 που βρίσκεται σε φυσική μορφή σε ποσότητα 0.7% από το ακάθαρτο μέταλλο είναι η κινητήρια δύναμη των ατομικών αντιδραστήρων. Για να μπορέσει όμως στη τελική φάση να λειτουργήσει τους ατομικούς αντιδραστήρες πρέπει να περάσει μέσα από μια διαδικασία επεξεργασίας.

Για να μπορέσει το ουράνιο 235 να χρησιμοποιηθεί σ' ατομικά όπλα χρειάζεται περισσότερη επεξεργασία. Σ' όλη την Αμερική υπάρχουν τρία τέτοια εργοστάσια επεξεργασίας και θεωρούνται σαν τα μεγαλύτερα σε μέγεθος εργοστάσια που κτίστηκαν ποτέ. Τα χρηματοδότησε αποκλειστικά η αμερικανική κυβέρνηση όμως τώρα λειτουργούν από ιδιωτικές εταιρίες. Δύο απ' αυτά λειτουργούν από την γνωστή μας Γκούτγιερ (Godyear).

Οι ηλεκτροπαραγωγικοί σταθμοί παραστατικά ακολουθούν την πιο κάτω διαδικασία για την παραγωγή ενεργείας: νερό ή πεπεσμένος ατμός που προέρχεται από την θέρμανση νερού με κάρβουνο ή πετρέλαιο δίνει κίνηση σε μια τουρπίνα που με την σειρά της δίνει κίνηση σε μια γεννήτρια παράγοντας ηλεκτρισμό.

Στους ατομικούς σταθμούς παραγωγής ενέργειας ο ατμός παράγεται από την ψηλή θερμότητα, αποτέλεσμα της αλυσίδωσης ατομικής αντίδρασης του ουρανίου-235. Υπάρχουν αρκετοί τύποι ατομικών αντιδραστήρων που έχουν όμως όλοι την πιο πάνω ιδέα σαν βάση τους. Κύριοι κατασκευαστές και προμηθευτές ατομικών αντιδραστήρων είναι η Τζιενεράλ-Ελέκτρικ (General Electric) και η Γουέστινγκχάουζ (Westinghouse) γνωστές στην Κύπρο για τις οικιακές συσκευές που πουλουν.

Οι ατομικοί αντιδραστήρες μέσα από τις διάφορες φάσεις παραγωγής, αφήνουν πάνω από 50 διαφορετικά κατάλοιπα-ισότοπα. Τα περισσότερα απ' αυτά χρειάζονται δεκάδες χρόνια για να σταματήσουν να νάναι ραδιενεργά. Μέχρι σήμερα παρα τις τεράστιες έρευνες οι επιστήμονες δεν κατάφεραν να ανακαλύψουν καμία μέθοδο που θα θεωρείται πέρα για πέρα ασφαλής για την αποθήκευση αυτών των καταλοίπων. Συγκεκριμένα το πλουτώνιο 239 που είναι και το πιο θανάσιμο χρειάζεται γύρω στα 50,000 χρόνια για να σταματήσει να νάναι ραδιενεργό. Για να δούμε πόσο θανάσιμο είναι το πλουτώνιο 239, παίρνοντας μια θεωρητική περίπτωση, αν ένα κιλό πλουτωνίου-239 τοποθετείτο ανάλογα σε κάθε

ανθρώπινο πνεύμα τότε θα πέθαινε ολάκερη η ανθρωπότητα. Κάθε ατομικός αντιδραστήρας παράγει γύρω στα 300 κιλά πλουτωνίου-239 τον χρόνο. Το πλουτώνιο-239 είναι το βασικότερο υλικό για την κατασκευή ατομικών βομβών.

Απ' όσα είδαμε μέχρι τώρα, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η ατομική ενέργεια κάθε άλλο παραμελλοντική πηγή ενεργείας είναι. Στη πραγματικότητα είναι η πιο εξελιγμένη μορφή θανάτου. Οι ιμπεριαλιστικοί κύκλοι κατάφεραν αρκετά καλά να δώσουν αυτή την ψεύτικη εικόνα στην προσπάθειά τους να αποκομίσουν κέρδη μέσα από τις διάφορες φάσεις της ατομικής βιομηχανίας και από την αλλαγή να μπορούν να κρατούν ολάκερη την ανθρωπότητα αιχμάλωτη. Είναι παραπλανητικός ο ισχυρισμός ότι η πυρηνική ενέργεια μπορεί να χρησιμοποιηθεί ειρηνικά. Πως αυτό είναι δυνατό, αφού οι ατομικοί σταθμοί παραγωγής ενέργειας αφήνουν ανάμεσα στα άλλα κατάλοιπα και πλουτώνιο που είναι βασικό υλικό για την κατασκευή ατομικών όπλων; Η πυρηνική ενέργεια είναι η πηγή ενεργείας του μέλλοντος, υποστηρίζουν τα καπιταλιστικά συμφέροντα. Δεν θα υπάρχει μέλλον για την αν-

θρωπότητα αν δεν σταματήσουμε το ξάπλωμα της πυρηνικής ενέργειας.

Π.Λ. ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Σημ.: Το άρθρο-έρευνα πήρε την τελική του μορφή στις 2 Ιούνη.

Στες 4 Ιούνη κρατικοί παράγοντες στη προσπάθειά τους να ανατρέψουν πληροφορίες που δημοσιεύθηκαν σε αμερικάνικο περιοδικό και αναφέρουν ότι η Αμερικανική κυβέρνηση ενθαρρύνει τις στρατιωτικές κυβερνήσεις του Πακισταν και της Τουρκίας να συνεργαστούν πάνω σε πυρηνικά προγράμματα, χαρακτήρισαν τις ειδήσεις σαν «αβάσιμες» και είπαν επίσης ότι το υπουργείο τους δεν έχει καθόλου πληροφορίες που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι δύο αυτές χώρες θα συνεργαστούν πάνω σε πυρηνικά προγράμματα. Επίσης ο Τούρκος πρεσβευτής στην Ουάσινγκτον είπε ότι η Τουρκία σχεδιάζει να χρησιμοποιήσει την πυρηνική ενέργεια για ειρηνικούς σκοπούς.

Στες 7 του Ιούνη, ισραηλιτικά αεροπλάνα, βομβάρδισαν ατομικό σταθμό στην Βαγδάτη. Μέχρι την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, τα διεθνή πρακτορεία παρ' όλο ότι ξόδεψαν δεκάδες μέτρα χαρ-

τιού δεν έστειλαν καμία πληροφορία σχετικά με τις ζημιές που προκλήθηκαν στα πυρηνικά καύσιμα που υπήρχαν στον ατομικό σταθμό. Το μόνο θετικό στοιχείο που υπάρχει μέχρι στιγμής είναι ότι στο σταθμό υπήρχαν ποσότητες ψηλά εμπλουτισμένου ουρανίου που θα έβαζε σε ενέργεια τους αντιδραστήρες του σταθμού και από την άλλη μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή ατομικών βομβών. Δεν ανακοινώθηκε κατά πόσο, αυτή η ποσότητα ψηλά εμπλουτισμένου ουρανίου που είναι ραδιενεργή, ήρθε σε επαφή με την ατμόσφαιρα. *

(1) Ανεπαρκώς προσεγγίσαν να συγκριθούν διάφορα δυσήματα σε ατομικούς σταθμούς, θανάσιμα και αβυσσότητες σε άτομα που υποβλήθηκαν σε ραδιενέργεια. Το 1958 έγινε έκρηξη σε ατομικό σταθμό και σε απόληξη καταλοίπων σε μια περιοχή των Ουραλίων στην ΕΣΣΔ. Η σοβιετική κυβέρνηση δεν ανακοίνωσε τίποτα σχετικά με τα θύματα και τις καταστροφές. Ο αμερικανικός υπηρέτης, παρ' όλο ότι γνώριζαν για την καταστροφή δεν ανακοίνωσαν τίποτα. Λεπτομέρειες για την καταστροφή έγιναν γνωστές το 1976.

* (Σημ. Σ.Ε.: Σύμφωνα με πληροφορίες που δώθηκαν αργότερα το Ισραήλ δεν μπόρεσε να καταστρέψει το ουράνιο που δεν ήταν αποθηκευμένο στον κύριο πυρηνικό αντιδραστήρα.

«ΝΟΥΒΟΡΔΙΑ» ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Συνέχεια από το φύλλο 108

Απάντηση στο Σάββα Παύλου

Όσον αφορά το αίμα τώρα κάτω από την πύλη του αστυνομικού σταθμού: Δεν χρησιμοποιείται για να δικαιολογήσει συναισθηματικά το πραξικόπημα, αλλά για να καταδείξει την ανικανότητα κατανόησης των παρανομοτήτων και κατ' ακολουθία σωστής αντιμετώπισης τους. «Έτσι, λέει ο Σ.Π., το σημαντικότερο γεγονός της Κυπριακής Ιστορίας δίνεται ηλίθια κι επιφανειακά σαν αποτέλεσμα συναισθηματισμού και οργής». Επιφανειακό και ηλίθιο θα ήταν ν' αναζητήσουμε τα αίτια της καταστροφής της Κύπρου σε οικονομικά συμφέροντα και σε ταξικά χαρακτηριστικά μόνο. Κι αν ακόμα ξεχωρίζαμε αυτά τα τελευταία σαν τα πιο σημαντικά θα πρέπει να εξεταστούν σε συνάρτηση με τη δική μας (εννοώ των κυβερνήτων) ικανότητα αντιμετώπισης τους και σε συνάρτηση οπωσδήποτε με τον συναισθηματισμό και την οργή μας που σε πολλές περιπτώσεις μας οδήγησε (εννοώ τους κυβερνώντες) σε μεγαλόστομες διακηρύξεις, δονκιχωτικές εξομολογήσεις και ονειροβασίες εντελώς ασυμβίβαστες με τη διακηρυγμένη προσκόλληση μας στην φιλοσοφία του εφχτού.

Τώρα το γεγονός της ανεπαρκούς αντίστασης κατά του πραξικόπηματος επειδή, όπως αναφέρεται στην Νουβορδία, «οι γλώσσες των χειριστών των πολυβόλων μπερδευόταν στα κλειστρά», δεν αποτελεί καθόλο ενδειξη δειλίας εκ μέρους τους όπως το θέλει ο Σ.Π. Αποτελεί, συμβολικά, ένδειξη της αναποφασιστικότητας για επιλογή, την κρίσιμη στιγμή, παρατάξεων. Πιστεύω πως μέσα σε κάθε Κύπριο, όσο φανατικός υποστηρικτής των κυβερνήτων και αν υπήρξε, δούλεψε καταλυτικά η συνείδηση της εγκατάλειψης του ιδανικού της Ένωσης. Ένα ιδανικό για το οποίο άνθρωποι βάδισαν ψυχραμένα στην κρεμάλα, επέλεξαν συνειδητά την αντίσταση μέχρι θανάτου, δεν εγκαταλείπεται δωρεάν επειδή έτσι υπαγορεύει η λογική και η σωφροσύνη. Ο καθένας αυτή την εγκατάλειψη την πλήρωσε χάνοντας μεγάλο μέρος του σεβασμού προς τον εαυτό του. Αυτή η απώλεια οδήγησε στον κατήφορο που υπαγορεύει το αρχέτυπο του απολύτου μέσα μας: Αφού δεν είμαι απολύτως εντάξει, σημαίνει πως είμαι απολύτως χαμένος. Ας ζήσω, λοιπόν, τουλάχιστο οικονομικά άνετα. Ας υποστηρίξω εκείνους που τώρα μ' ευκολούν σ' αυτή την επιδίωξη μου. Αν φύγουν αυτοί υποστηρίζω τους επόμενους: Έτσι μπερδεύονται οι γλώσσες στα κλειστρά των πολυβόλων.

Σχετικά με τη στάση μου απέναντι στο στρατό και τους αξιωματικούς ο Σ.Π. βρίσκει πως δεν απονέμω καμία ευθύνη. Κι αυτό πράγματι αποτελεί μια από τις πολλές αδυναμίες της Νουβορδίας. (Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να υποστηρίξω πως η Νουβορδία βλέπει τέλεια όλες τις πλευρές των γεγονότων) Όμως το βιβλίο γράφτηκε το 1975, μήνες μόνο μετά τα γεγονότα και δεν είχε μεσολαβήσει το αναγκαίο χρονικό διάστημα που απαιτείται για την συγγραφή τέτοιων έργων. Η ατμόσφαιρα ήταν άσφυκτη με συνθηματολογία, πάθος και οργή. Ουσιαστική ελευθερία λόγου και σκέψης δεν υπήρχε. Ακόμα και σήμερα, έξη χρόνια μετά, πλανώνται οι ιδέες αναθυμιάσεις και θα περάσει ίσως πολύς καιρός ακόμα για να μπορέσουμε να κινηθούμε άνετα και να δούμε τα πράγματα κατάματα. Αν βέβαια έγραφα σήμερα τη Νουβορδία δεν θα παρέλειπα ν' αντιμετώπισω την ανευθυνότητα και την εξάρτηση των κρατούντων αξιωματικών από ξένα συμφέροντα. Δεν θα παρέλειπα όμως και τη γενναιότητα εκείνων που στάθηκαν σίστα στο πόστο τους: μάρτυρες θα έφερα τα ίδια μου τα μάτια στις τρεις τουλάχιστο πρώτες μέρες της εισβολής. Θα ανέφερα ακόμα πως η πλειονότητα των πεσόντων στην καταμέτωπο αντιμετώπιση των Τούρκων ήταν οι ίδιοι δεκαεπτάχρονοι λοκατζήδες και Ελλαδίτες στρατιώτες που βρίσκονταν και στην πρώτη γραμμή του πραξικόπηματος. Θα διερωτούμουν για την προς Γκιζίκη επιστολή, για το πόσο σοφό ήταν να πιστωθούν οι στρατιωτικοί στην Αθήνα με περισσότερη λογική, για το αν έπρεπε έστω και για την ελαχίστη πιθανότητα της παράλογης δράσης τους να έχουν ληφθεί προκαταρκτικά μέτρα, και για ένα σωρό άλλα.

Λίγο πριν να τελειώσει την κριτική του ο Σ.Π. εγκωμιάζει τον τρόπο με τον οποίο υπαινιχόμαστε στο βιβλίο την εξάρτηση του Τουρκικού στρατού εισβολής από τις ΗΠΑ. Κι αυτό, λέει αποτελεί απόδειξη πως σε ορισμένες περιπτώσεις οι μικροαστοί, παρ' όλη τη βλακεία που τους δένει, μπορούν να φτάσουν και σε κάτι καλό: τον εθνικιστικό αντιιμπεριαλισμό. Αυτός, βέβαια, δεν είναι και τόσο σπουδαίος όσο ο διεθνιστικός αντιιμπεριαλισμός, που αποτελεί την πρώτη ύλη στη μορφοποίηση των συνειδήσεων που θα επιτρέψουν τελικά τον ιμπεριαλισμό της διχτατορίας του προλεταριάτου. Ο πρώτος, ως γνωστό, αντιτίθεται στο Δυτικό ιμπεριαλισμό, θέλει όμως να διατηρηθεί τα εθνικά χαρακτηριστικά

και το δικαίωμα ν' αποφασίζει κάθε έθνος για το δικό του μέλλον.

Φτάνοντας στο τέλος πια της κριτικής του ο Σ.Π. σύρει τις τελευταίες καταδικαστικές γραμμές: «Ο συγγραφέας κλεισμένος στο ηλίθιο, κομπλεξικό, καθυστερημένο πολιτικό χώρο του, δεν τους ανακάλυψε ακόμα» (τους Νουβόρδους που αγωνίζονται ν' αλλάξουν τη μοίρα τους). Η ρωμαντική φαντασίωση του μεγάλου διανοητή τον κατακυριεύει πλήρως. Ντυμένος τη στολή του αξιωματικού των στρατώνων που κατέχουν τη μεγάλη επαναστατική αλήθεια έχει ληθεί εντοπίσει, καταδικάσει και τουφεκίσει τον ενοχθρο. (Χωρίς εχθρούς τι διάολο αγώνα κάνουμε;) Προχωρεί τώρα για την χαρακτηριστική βολή. Λέει: Καμία ικμάδα αισθησιασμού δεν υπάρχει στο βιβλίο Νουβορδία, ούτε μια μικρή αύρα ερωτισμού ή αισθηματός δεν αναριπίζει τις σελίδες του. Το βιβλίο είναι ολόκληρο αντιερωτικό. Έχει ήδη ακουμπήσει το πιστόλι στον κρόταφο του συγγραφέα που σφαδάζει στο έδαφος και με την βοήθεια του Μωβίσι Μπριντον (πρόκειται για τυπογραφικό λάθος το όνομα είναι Μωρίς Μπριντον, όμως ο ψευδισμός φαίνεται να μην είναι εντελώς άσχετος) πατά τη σκανδάλη: «η δομή του σκλάβου είναι ένα μίγμα σεξουαλικής ανικανότητας, αδράνειας, επιθυμίας για ένα Φύρερ, φόβου της εξουσίας, φόβου της ζωής και μυστικισμού. Χαρακτηρίζεται από θεοφοβούμενη νομιμοφροσύνη και ταυτόχρονα στασιασμό». Είναι όμως όλο αυτό «μπαμ» χαρακτηριστικής βολής; Εγώ σαν άμεσος στόχος της δεν ξέρω παρα μια άλλη λέξη: αφρογιστία. Κι αν ακόμα δεν υπήρχαν αίρες ερωτισμού ή αισθημάτων στο βιβλίο (που υπάρχουν) νομίζω είναι τουλάχιστο υπερβολικά παρατραβηγμένο να κατηγορηθεί ο συγγραφέας για σεξουαλική ανικανότητα. Όσο για την επιθυμία για ένα Φύρερ υπάρχει μια πολύ καλή ιδιωματική φράση: Τζύλα το αμοξόσι σου αλλου, Σάββα, δεν υπήρξε ποτε προσωπολάτρης. Για το φόβο της εξουσίας, το παραδέχομαι. Τρέμω την εξουσία, ιδιαίτερα την ολοκληρωτική. Για το φόβο της ζωής και ιδιαίτερα το μυστικισμό δεν ξέρω τι να πω. Η μόνη ερμηνεία που βρίσκω είναι πως αφού αποτελούν βαγόνια στο φραστικό σιδηρόδρομο του Μωρίς, ας τ' αφήσουμε να περάσουν. Το ίδιο θα 'λεγα και για τη θεοφοβούμενη νομιμοφροσύνη (ξαναδηλώνω όμως πως δεν υπήρξε προσωπολάτρης). Στασιασμός, μάλιστα: Ίσταμαι, εξίσταμαι, αντιιστάμαι, επαναστατώ και στασιαζώ.

Αντρέας Ροδίτης

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΓΡΑΦΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 5

Η γραφειοκρατία σε κάποιες γνωστές παρασυνομιλίες, αποφάσισε τη διαγραφή-μας (αυτός είναι φραξιονισμός, όχι η νόμιμη αμυνα) Ήταν σίγουρη πως κανένας δεν θα τολμούσε να διαφωνήσει με «την ηγεσία που αποφασίζει και η βάση ακολουθεί». Η γραφειοκρατία έχει ξεπεράσει το σοκ-της, μετά από τόσες αποβολές τίμων στελεχών του κόμματος. Η γραφειοκρατία απόκτησε πείρα και ειδικότητα στις αποβολές. Αρκούσε μια ετικέτα με τη φράση «μέλος της αριστερης πτέρυγας. Διαγράφεται». Το Σ.Κ. ΕΔΕΚ μπορεί να έχανε ακόμα ένα τίμιο Εδεκίτη, όμως η γραφειοκρατία «πανίσχυρη» θα επέβαλλε και θα διέσωζε το «κύρος»-της!! Το γεγονός και μόνο, πως κανένας από την Κ.Ε. δεν είχε τη τόλμη, είτε γιατί φοβόταν, είτε γιατί τον εκφράζε η απόφαση, να διαφωνήσει με τις τελευταίες διαγραφές ή έστω να προβληματιστεί, είναι ένδειξη της κρίσης, της σήψης και της δικτατορευσης του Κόμματος, από μια χούφτα γραφειοκράτες. Είναι ένδειξη της σύγχυσης και του πανικού που κυριεύσει τη κομματική γραφειοκρατία.

Η διαγραφή-μας από το Κόμμα, γίνεται στη προσπάθεια που καταβάλλει η γραφειοκρατία να διατηρησει τα πόστα-της. Στο πρόσωπο-μας, βρήκε τους «αποδιοπομπαίους τράγους» για να συγκαλήσει τις δικές-της τις ευθύνες και παραλήψεις, και για να διατηρήσει την απογοητευση της κομμουνιστικής από την εκλογική αποτυχία του κόμματος. Στο πρόσωπο-μας φόρτωσε τα δικα-της λάθη, σε μας που παλέψαμε σκληρά, μέσα σε εξουθενωτικό και εχθρικό κομματικό κλίμα, για να μπάσουμε το Σ.Κ. ΕΔΕΚ στη δεύτερη κατανομή, και στη βουλή.

Για ένα νέο Παγκύπριο Συνέδριο

Νοιώθουμε περήφανοι γιατί είμαστε Εδεκίτες. Νοιώθουμε διπλά περήφανοι γιατί είμαστε οι Εδεκίτες της αριστερης πτέρυγας. Εχουμε ισότιμη θέση μέσα στο Κόμμα. Οχι γιατί τη παζαρεύουμε από τον οποιονδήποτε γραφειοκράτη, αλλά γιατί η αγωνιστική-μας παράδοση, η επαναστατική-μας συνέπεια, η αφοσίωση-μας στον επιστημονικό σοσιαλισμό (μαρξισμό), συνέβαλαν στο ανέβασμα της επιρροής του κόμματος, που εξανέμισε η καταστροφική μανία της γραφειοκρατίας. Η θέση-μας στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ, μας ανήκει δικαιωματικά, και κανένας γραφειοκράτης, δεν μπορεί να μας αφαιρέσει με διοικητικά μέτρα αυτή-μας την ιδιότητα. Την ιδιότητα του Εδεκίτη. Είμαστε και θα παραμείνουμε Εδεκίτες, είτε βρισκόμαστε ή όχι μέσα στο Σ.Κ. ΕΔΕΚ.

Σύντροφοι Εδεκίτες. Δεν επιθυμούμε να επιβάλουμε στο Κόμμα τις απόψεις-μας. Ζητούμε να έχουμε το δημοκρατικό δικαίωμα για να εκφράζουμε και να αναλύουμε τις θέσεις-μας. Ζητούμε το δικαίωμα δημοκρατικής διαδικασίας έτσι που οι απόψεις και οι αναλύσεις-μας, να καταβαίνουν και να συζητιούνται στη κομματική βάση. Αυτό αποτελεί καταστατικό-μας δικαίωμα, που παραβιάζει απροκάλυπτα η σημερινή κομματική γραφειοκρατία.

Μέσα στη σύγχυση και το πανικό-της, η γραφειοκρατία, βρίσκεται υποχρεωμένη να βαθαίνει όλο και περισσότερο την εσωκομματική κρίση, και να προχωρεί όλο και σε περισσότερες διαγραφές τίμων αγωνιστών και μελών του κόμματος. Η γραφειοκρατία στη προσπάθεια-της να επιβάλει τη κυριαρχία-της στη λειτουργία του κόμματος σ' όλα τα επίπεδα, θα υπο-

χρεώνει όλο και περισσότερα μέλη και στελέχη του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, είτε να αποχωρούν με δημόσιες δημοσιεύσεις, είτε να αναστέλλουν τη δραστηριότητα-τους.

Σύντροφοι Εδεκίτες, μη παρασύρεστε από τη λασπολογία που ρίχνει η κομματική γραφειοκρατία, ενάντια-μας. Διαβάστε τις θέσεις και τις αναλύσεις μας. Διαβάστε τη Σοσιαλιστική Έκφραση. Η αριστερη πτέρυγα έμπασε το Κόμμα στη δεύτερη κατανομή, στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές. Η αριστερη πτέρυγα είναι πιστή στις πιο επαναστατικές παραδόσεις του κόμματος. Η σημερινή γραφειοκρατία οδηγεί το κόμμα στη καταστροφή. Δεν υπάρχει άλλη πορεία παρα μονάχα η διοργάνωση ενός Εκτακτού Παγκύπριου Συνεδρίου Σοβιετ, με τη συμμετοχή όλων των διαγραφέντων. Παλέψτε μαζί-μας για αυτό το Συνέδριο. Παλέψτε μαζί-μας

- **Ενάντια στις διαγραφές αγωνιστών και τίμων μελών και στελεχών του κόμματος.**

- **Για ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό πρόγραμμα.**

- **Για το Ενιαιο Μέτωπο της Κυπριακής Αριστερας.**

- **Για την ενότητα της εργατικής τάξης και της φτωχής αγροτίας (ελληνοκυπριακής και τουρκοκυπριακής) ενάντια στη ντόπια ξενοκίνητη αστική τάξη του Βορρα και του Νότου.**

Η εργατική τάξη θα νικήσει

Είμαι βέβαιος πως θα βρεθούν σύντροφοι που θα διαφωνήσουν με την εντονη επίθεσή-μου ενάντια στη κομματική γραφειοκρατία. Είμαι βέβαιος πως οι καιροσκόποι του κόμματος θα βιαστούν να με χαρα-

χτηρίσουν εχθρο του Κόμματος. (Εδώ αναφέρομαι στους επαγγελματίες καιροσκόπους κι όχι στα τίμια μέλη και στελέχη του κόμματος που μπορεί να διαφωνούν με το περιεχόμενο τούτης της απάντησης/υπεράσπισης για τους λόγους της διαγραφής-μου από τη γραφειοκρατία. Με αυτούς τους τίμιους Εδεκίτες είμαι έτοιμος να συζητήσω μαζί-τους, στα πλαίσια μιας πιο πλατιάς ανάλυσης πάνω σε όλα τα ζητήματα).

Όμως δεν είναι τα πράγματα τόσο απλά σύντροφοι. Γιατί όταν αντιλαβάνεσαι, μέσα από μια διαλεκτική ανάλυση, πως το Κόμμα και-το πρόγραμμα του φθείρονται από μια εγκληματική γραφειοκρατία, αναπόφευκτα μαζί-τους φθείρεται και η ηγεσία που τα καθοδηγούσε. Η αναγέννηση του κόμματος, σε μια τέτοια περίπτωση, επιβάλλει το διάξιμο της παλιάς ηγεσίας και την ανάδειξη, μιας νέας, που δεν έχει καμία ευθύνη για τα λάθη του παρελθόντος.

Για τους εδεκίτες συντρόφους, εισηγούμαι να διαβάσουν προσεκτικά το απόσπασμα του Λένιν που απαντά σ' όλους τους εχθρούς του λαϊκού κινήματος και με το οποίο απόσπασμα ολοκλήρωσα την υπεράσπισή-μου, απέναντι στη κομματική βάση και όχι απέναντι της κομματικής γραφειοκρατίας. Ακόμα αν είναι δυνατό να διαβάσουν ολόκληρο το βιβλίο του μεγάλου Λένιν που περιγράφει σε μια υπέροχη ανάλυση, ζήτημα τα θεμελιώδη που πολλα συζητούνται σήμερα μέσα στο κόμμα-μας. Το βιβλίο είναι «Ενα βήμα μπρος, δυο βήματα πίσω» (Διαλέχτα Έργα, Τόμος Ιος, μέρος Ιο, σελ. 401).

Είμαι βέβαιος πως η αντιδραστική δεξιά, με τα εντοπα-της, ιδιαίτερα η Σημερινή και ο κ. Α. Κωνσταντινίδης, θα προσπαθήσουν να αποκομίσουν ωφέλη από τη ενδοκομματική-μας κρίση, για να α-

ποδυναμώσουν το λαϊκό κίνημα. Το απόσπασμα του μεγάλου Λένιν αναφέρεται κύρια σ' όλους αυτούς του ασπρονδούς εχθρούς της παγκόσμιας εργατικής τάξης!

«Ακόμα μια λέξη για τους αντίπαλους της σοσιαλδημοκρατίας. Χαιρεκακούν και μορφάζουν όταν βλέπουν τις διαφωνίες-μας. Θα προσπαθήσουν, φυσικά, ορισμένα μέρη του βιβλίου-μου, αφιερωμένα στις αδυναμίες και στις ελλείψεις του κόμματος-μας να τ' αποσπάσουν από τη συνοχή-τους και να τα χρησιμοποιήσουν για τους σκοπούς-τους. Οι ρώσοι σοσιαλδημοκράτες είναι πιο αρκετα μαρουτοκαπινασμένοι μέσα στις μάχες, για να μην ταραζόνται από τέτια ψιλοταιπήματα και για να συνεχίσουν παρ' όλα αυτά τα κάνουν αυτοκριτική και να ξεσκεπάσουν αμείλιχτα τις ιδιότητους τις ελλείψεις, που θα ξεπεραστούν σίγουρα και αναπόφευκτα με την ανάπτυξη του εργατικού κινήματος. Και οι κύριοι αντίπαλοι-μας ασδοκιμάσουν να μας δόσουν μια εικόνα της πραγματικής κατάστασης μέσα στα «κόμματα»-τους, που έστω και από μακριά να πλησιάζει την εικόνα που δίνουν τα πραχτικά του δεύτερου συνεδρίου-μας!»

Νίκος Κόκκινος
Επαρχιακός Οργανωτικός Γραμματέας του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσου

Λεμεσος, 26.6.81

Στα σαγόνια του καρχαρία...

Η εμφάνιση αυτού του απαίσιου πλάσματος στη ξηρα είναι μια γεγονός που ορισμένοι τόχουν συνειδητοποιήσει προτεινόντας τρόπους για την αντιμετώπιση του...

Η τελευταία εμφάνιση του στις 13 Ιουνίου ήταν όπως κάθε άλλη τραγική απο απόψεως θυμάτων.

Δύο από τα νέα θύματα μαθαίνουμε ότι κατοικούσαν στη Λεμεσο και πληρωσαν τόσο ακριβα το τόλμημα τους να σταθούν αντιμετώποι με το θηριο που δεν αφήνει τίποτε όρθιο στο πέρασμα του.

Άλλοι άνθρωποι που ήταν παρόντες και παρακολούθησαν το ...φριχτό θέαμα το μόνο που κατάφεραν πάνω στο πανικό τους ήταν να διαπιστώσουν το είδος του νεοφερμένου καταστροφέα.

Πρόκειται ίσως για τους καρχαρόδους ή σμπρίλιους (Carcharodon carchariar) που εμφανίζεται στις θερμες θάλασσες (1) κατέχει μήκος 12 μ και βάρος 3 τόνους. Το μεγάλο του στόμα έχει σε κάθε σιαγόνα τριγωνικά δόντια ύψους 7.5 εκατ. το καθένα. Επειδη συχνά επιτίθεται στους ανθρώπους ονομάζεται και «ανθρωποφάγος».

Αξιοπεριέργο γεγονός είναι πάντως ότι το πρωί της ημέρας που εμφανίστηκε το κητος, εφημερί-

Ένας από τους καρχαρίες εκδηλώνει τα αισθήματα του μετά την ανακοίνωση μιας εφημερίδας για την αντιμετώπιση του.

δα της Λευκωσίας κάλεσε όλους να ΠΑΡΑΙΤΗΘΟΥΝ από κάθε προσπάθεια να τον εξημερώσουν, γιατί είναι εξαγριωμένος.

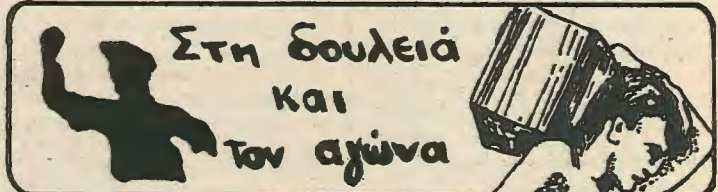
Παρατηρητες σημείωναν το γεγονός και ανέφεραν ότι ίσως αυτή η πρόταση της εφημερίδας να αγριέψει παραπάνω τον καρχαρία.

Από μια σύντομη έρευνα μάθαμε τ' ακόλουθα χρήσιμα για τον καρχαρία.

Ο καρχαρίας δεν είναι εκφύσεως ανθρωποφάγος αλλά φτάνει να δοκιμάσει μια φορά ανθρωπινό κρέας για να γίνει φοβερος εχθρος των ανθρώπων. (2) Οι ιδίοι οι παρατηρητες

σημειωναν το πρώτο κρούσμα πέρσιν τον Αύγουστο. (3) Ο καρχαρίας εκτος από παμφαγον ζων είναι και αιμοβόρον. Δεν αρκείται να φάει όσα θέλει για να χορτάσει, αλλά προσπαθει να προκαλέσει όσο πιο μεγάλη καταστροφή μπορεί. Ενω τρώει ακόμα, αδιάζει το στομάχι του κάνοντας εμετο, για να αρχίσει να ξανατρώει σαν νηστικός. (4)

Έχοντας όλα αυτά υπόψη μπορούμε να χαρακτηρίσουμε το πλάσμα αυτο σαν τρομερα επικίνδυνο. Ίσως ο μόνος τρόπος για την αντιμετώπιση του να είναι η ενότητα όλων εκείνων που συνειδητοποίησαν τι καταστροφες μπορεί να προκαλέσει. Από το περσινό καλοκαίρι τα θύματα ήταν πολλά και τίποτε δεν δείχνει ότι το κητος αυτο θα ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙ από τις απαίσιες και καταστροφικές ορέξεις του. Η μανία του να μην αφήσει τίποτε όρθιο στη θέση του δεν μπορεί να εξηγηθεί με το ανθρωπινό μυαλο. Αν μπορούσαμε να πλησιάσουμε τους μικρους καρχαρίες που αποτελούν την ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ομάδα του και αναγκάσαμε μέσω της τεράστιας τεχνολογικής ανάπτυξης να μας εξηγήσουν την στάση τους ίσως πραγματικά να ήταν εύκολο

πράγμα η εξημέρωση του.

Πάντως ένα τέτοιο πείραμα έγινε τελευταία και το αποτέλεσμα ήταν ενθαρρυντικό. Τα εγκεφαλικά κύτταρα ενός μικρού καρχαρία αντέδρασαν αστραπιαία στο πείραμα και η εντυπωση που δημιουργήθηκε στους επιστήμονες είναι ότι ο εγκέφαλος του καρχαρία άφησε το εξής μήνυμα. «Αν δεν τρωμε μαζί του θα μας φάει κι εμας». (5)

Βρισκόμουν με μια παρέα κι η συζήτηση οργιαζε γύρω από τον καρχαρία. Φήμες ελεγαν ότι δεν πρόκειται για ένα άλλα για καμμία τριανταρία. Ήδη τα θύματα πλησιάζουν αυτον τον αριθμο, και κανεις δεν ξέρει μέχρι που θα φτάσει.

Κάποιος επέμενε ότι δεν έχει σημασία η συζήτηση γιατί δεν υπάρχει διαφορα μεταξύ ανθρωποκαρχαρία και καρχαρία. Επέμενε δηλαδη ότι πολυ πιθανον να είναι και άνθρωποι αυτοι όλοι γιατί ενας άνθρωπος βασιλιάς Αυτοκράτορας προεδρος ή ηγέτης μιας ποδοσφαιρικής ομάδας το ίδιο νοιώθει όταν του κουνουν τον θρόνο του ή προσπαθουν να τον κατεβάσουν από τη θέση του. Το μόνο που έ-

χουμε να κάνουμε, υποστηρίζει, είναι να εξηγήσουμε σ' αυτούς ότι δεν συμφέρε σε κανένα να μεταμορφώνονται σε καρχαρίες και να τρομάζουν τον κόσμο. Γιατί ο κόσμος θα τους απομονώσει και τότε θάνατι πιο εύκολο να χάσουν ότι κέρδισαν.

Φυσικά κανεις δεν συμφωνησε μαζί του... Ενας καρχαρίας όταν αγριέψει δεν μπορεί να συζητα με κανένα αλλά του τρωει και το κεφάλι με τις περιέργες ιδέες που περιέχει, συμφωνησαν όλοι.

Κανένας δεν ενδιαφερόταν να δει πίσω του. Γιατι αν κοιτάζε θα έβλεπε το πτερύγιο ν' ανεβαίνει απειλητικά και τα σαγόνια του καρχαρία ορθάνοικτα ετοιμα να κατασπαράξουν όποιον αμφισβητητη την δύναμη και την παντοκρατορία του.

Και υπάρχουν πολλοι τώρα που δεν αναγνωρίζουν την παντοκρατορία του... Προσοχη λοιπον.

- Γ. Τζιβας.
1. εγκ. Δομη (καρχαρίας)
 2. εγκ. Φυσικων Επιστημων σελ. 180
 3. Σοσιαλ. Έκφραση 9.7.80
 4. εγκ. Φυσικων Επιστημων σελ. 180
 5. Ανεκδοτο βιβλίο επιστημονικής φαντασίας

ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟ ΑΠΟ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Το τιμαριθμικό επίδομα και η αυτόνομη τιμαριθμική αναπροσαρμογή των μισθών που επανεφαρμόστηκε το 1977, μετά από τριετή σχεδόν παγοποίηση, αποτελεί μια μεγάλη κατάκτηση για τους εργαζόμενους. Σύμφωνα με την υπογραφή συμφωνία μεταξύ κυβέρνησης εργαζομένων και εργοδοτών το ύψος του τιμαριθμικού επιδόματος αναπροσαρμόζεται κάθε έξι μήνες και βασίζεται πάνω στον εξαμηνιαίο μέσο όρο του τιμαριθμικού δείκτη κατά το εξάμηνο πριν την αναπροσαρμογή.

Το τιμαριθμικό επίδομα υποτίθεται ότι θωρακίζει τους μισθούς έναντι του πληθωρισμού και ότι εξασφαλίζει τη σταθερότητα του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων. Όμως δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι ο ποσοτικός χαρακτήρας του τιμαριθμικού επιδόματος «εξασφαλίζει» στους ψηλά αμειβόμενους το ψηλό βιοτικό τους επίπεδο και στους χαμηλά αμειβόμενους το χαμηλό βιοτικό τους επίπεδο το τιμαριθμικό επίδομα κατ' ουδένα τρόπο δεν αποτελεί τρόπο προοδευτικής ανακατανομής του Εθνικού Εισοδήματος. Την καλύτερη περίπτωση το τιμαριθμικό επίπεδο μειώνει σημαντικά τη δυσμενή διαφοροποίηση της κατανομής του εθνικού εισοδήματος σε βάρος της εργατικής τάξης.

Μια κάπως βαθύτερη ανάλυση της αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής εύκολα αποδεικνύει ότι και αυτό το δοσμένο βιοτικό επίπεδο, οποιοδήποτε και να είναι το ύψος του, δεν εξασφαλίζεται με το σημερινό σύστημα. Το τιμαριθμικό επίδομα δεν αποζημιώνει πλήρως τους εργαζόμενους και δεν εξασφαλίζει στους μισθούς των εργαζομένων σταθερή αγοραστική οξία. Στο ξεκάθαρο αυτό συμπέρασμα μπορεί να καταλήξει ο καθένας εφόσον λάβει υπόψη του τους πιο κάτω αντικειμενικούς παράγοντες.

(1) Το τιμαριθμικό επίδομα παραχωρείται με καθυστέρηση μέχρι και έξι μηνών και έτσι ποτέ δεν είναι δυνατό το βιοτικό επίπεδο να παραμένει σταθερό αλλά η βελτίωση του πάντα ακολουθεί εκ των υστέρων την αύξηση των τιμών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η αναμενόμενη σημαντική αύξηση της τιμής της βενζίνης στις αρχές του ερχόμενου Ιούλη και της τιμαριθμικής αναπροσαρμογής των μισθών ύστερα από 6 μήνες τον Γενάρη του 1982.

(2) Η τιμαριθμική αναπροσαρμογή των μισθών δεν είναι καθολική και χιλιάδες είναι οι εργαζόμενοι που για τον ένα ή τον άλλο λόγο δεν παίρνουν τιμαριθμικό επίδομα.

(3) Υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες για τον τρόπο υπολογισμού του τιμαριθμικού δείκτη, το επιστημονικό του υπόβαθρο και τις σκοπιμότητες που λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό του δείκτη.

(4) Το τιμαριθμικό επίδομα φορολογείται και εφόσον οι φορολογικές κλίμακες δεν αναπροσαρμόζονται και αυτές με την αύξηση του τιμαριθμού αλλά παραμένουν βασικά οι ίδιες τότε δεν υπάρχει αμφιβολία

ότι το καθαρό εισόδημα των εργαζομένων μετά την επιβολή της αυξημένης φορολογίας αποκλείεται να εξασφαλίζει στους εργαζόμενους ένα σταθερό βιοτικό επίπεδο.

Το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο. Το τιμαριθμικό επίδομα με τη σημερινή του μορφή δεν εξασφαλίζει ένα σταθερό βιοτικό επίπεδο και δεν προστατίζει τους εργαζόμενους από τις αυξήσεις των τιμών.

Όπως έχουμε τονίσει και πιο πάνω η αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή των μισθών παρόλες τις ελλείψεις και τα μειονεκτήματά της αποτελεί για τους εργαζόμενους μια σημαντική κατάκτηση. Αυτή η κατάκτηση βρίσκεται σήμερα στο στόχαστρο της εργοδοσίας. Σε μια συντονισμένη προσπάθεια εργοδοσία και κυβέρνηση προσπαθούν να την καταργήσουν ή να την αποδυναμώσουν πλήρως και να την καταστήσουν τελείως ανώφελη, προτείνοντας διάφορα τεχνάσματα όπως την

αποσύνδεση του τιμαριθμού από την τιμή των πετρελαιοειδών.

Ο στόχος είναι ξεκάθαρος. Οι κεφαλαιοκράτες και η σύμμαχος και συνένοχος τους κυβέρνηση επιδιώκουν να πλήξουν τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, να μειώσουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων και να περικόψουν δραστικά τη συμμετοχή της εργατοϋπαλληλικής τάξης στο Εθνικό Εισόδημα.

Παρόλο ότι αυτός ήταν ανέκαθεν ο πάγιος στόχος της εργοδοσίας η Ομοσπονδία Εργοδοτών και Βιομηχάνων (ΟΕΒ) με πρόσφατες ανακοινώσεις έχει ξεγυμνωθεί πλήρως και έχει δείξει τον πραγματικό της εαυτό. Στη προσπάθεια της να προστατίσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης αναφέρει στις τελευταίες ανακοινώσεις της και τα εξής εκπληκτικά:

«Ο θεσμός του τιμαριθμικού επιδόματος είναι επιζήμιος και αντιστρατεύεται τα συμφέροντα των εργαζομένων. Γι' αυτό και η ΟΕΒ ε-

πιδιώκει αναστολή ή κατάργηση του με κοινή συμφωνία όλων των εργαζομένων».

Και προσθέτει τα εξής «Η ΟΕΒ επαναδηλώνει πως δεν αναζητά μονομερή κατάργηση του τιμαριθμικού «ωφελήματος». Όμως πιστεύει πως αν δεν αποτιναχθούν τα περιεκτικότερα συναισθηματικά συνθήματα και αν δεν εξευρεθεί απο κοινού τρόπος αναστολής ή κατάργησης του τότε οδεύουμε προς οικονομική οπισθοδρόμηση με κύριο χαρακτηριστικό την εξάνεση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων και την ανεργία» (οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας).

Σ' αυτό τον τόπο τα πάντα έχουν ανατραπεί. Οι συντεχνίες

μιλούν για προοδευτικούς εργοδότες και οι εργοδότες εμφανίζονται σαν οι προασπιστές και προστάτες των συμφερόντων των εργαζομένων. Υποστηρίζουν κατάργηση του επιζήμιου θεσμού του τιμαριθμικού επιδόματος που αντιστρατεύεται τα συμφέροντα των εργαζομένων!! Να καταργήσουμε λένε το τιμαριθμικό για να προσάψουμε την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων. Μια τέτοια λογική πράγματι αδυνατούμε να την αναλύσουμε.

Ειλικρίνα τέτοια «προοδευτικότητα» ποτε δεν την περιμέναμε. Και μήπως είναι αυτή η «προοδευτικότητα» που δικαιολογεί τη μέχρι σήμερα αναιμική στάση των μεγάλων συνδικαλιστικών Οργανώσεων;

Άμεσο καθήκον των εργαζομένων και των οργανώσεών τους είναι η προστασία αυτής της κατάκτησης από τα δόντια των άπληστων κεφαλαιοκρατών και ο αγώνας για τη λειοποίηση του θεσμού με την άμεση αναπροσαρμογή του τιμαριθμού την καθολικότητα του και την τοποθέτηση του στη βάση των αναγκών κι όχι του ύψους των μισθών.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 3

Όμως κάθε ένας αντικειμενικός παρατηρητής, πιστέψουμε, έχει διαπιστώσει πως οι Αριστεροί στη Λεμεσό (εχτός από ελάχιστες εξαιρέσεις) βοήθησαν το Κόμμα, με διάφορους τρόπους, ξαφνιάζοντας τους γνώστες των καταστάσεων, πως ήταν δυνατό άνθρωποι που διώκονταν να έχουν το κουράγιο να εργάζονται ανοιχτά και χωρίς διαταγή για την εκλογική επιτυχία του κόμματος. Την ίδια στιγμή μερικοί «υπάκουοι» κόμπαζαν στις παραμονές των εκλογών πως δε θέλουν ούτε τη ψήφο των Αριστερών (συνήθισαν να ταυτίζουν σ' αληθεία πολύ πρόσφατα, τους εαφτούς-τους με το κόμμα όταν οι περισσότεροι δεν έχουν καμία συμμετοχή στη μακρόχρονη οργανωτική πορεία και γενικότερα στην κομματική ζωή και δράση. Κι ακόμα όταν δεν φάνηκαν ούτε τη μέρα των εκλογών στην επάνδρωση των εκλογικών κέντρων).

Η «Καθαίρεση» του σύντροφου Ν. Κόκκινου από τα πόστα που η ίδια Κομματική βάση τον εκλέξε και ο εξαναγκασμός (ουσιαστικά) σε παραιτήση και η «αποπομπή» μελών από το πόστο της Επαρχ. Επιτροπής, έδειξε τες αρχικές διαθέσεις της γραφειοκρατίας να περάσει την Ε.Ε. κάτω από τον απόλυτο ελεγχό-της χωρίς καμία πια συμμετοχή διαφωνούντων (καί που δεν πέτυχε ούτε μετά τη λυσασμένη επίθεση στη διάρκεια της πρόσφατης Δ' Επαρχ. Συνδιάσκεψης στη Λεμεσό). Έτσι αφτη τη στιγμή «λειτουργεί» μια «Επαρχ. Επιτροπή» με συμμετοχή των πρώτου, δεύτερου και τέταρτου επιλαχόντων. Ενδεικτικό του τρόπου «λειτουργίας» αφτης της «Ε.Ε.» είναι και η παραδοχή μέλους-της πως έμαθε για τις αποβολές των συντρόφων Πατρίκιου-Κόκκινου 4 ολόκληρες μέρες αργότερα!

Το αποκρύφωμα των απάρδεχτων ενεργειών της «ηγετικής» κλίμας στη Λεμεσό ήταν το κλείσιμο των Επαρχ. Γραφείων του κόμματος για να εμποδίσει η πραγματοποίηση συνεδριάσεων και ακτιβ όταν την πρωτοβουλία έπαιρναν στελέχη της Α.Π. και πριν λίγες μέρες η άρνηση των εγκάθετων να «επιτρέψουν» την είσοδο στα κομματικά γραφεία έκοσι περίπου μελών (τη στιγμή που «πέτρεπαν» την είσοδο, εκλεχτικά,

από την πίσω πόρτα!) Αφτα όλα, όσο κι αν η γραφειοκρατία προσπαθεί να τα αποκρύψει από το σύνολο της κομματικής βάσης, με διάφορες προφάσεις και λασπολογίες φανερώνουν με τον πιο πειστικό τρόπο στα μέλη την άρνηση αποδοχής του δημοκρατικού διάλογου, της ίσης πληροφόρησης και προ παντός τη δημιουργία μιας επικίνδυνης νοοτροπίας που χρόνια τώρα όλοι-μας καταδικάζαμε πως επικρατεί σε άλλους χώρους.

Η κατοχύρωση των δημοκρατικών διαδικασιών (που αποτελεί κύρια θέση της Α.Π.) και η εφαρμογή του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού (ακόμα και με τη σταλινική ερμηνεία που της αποδίδει η γραφειοκρατία) αποτελούν φαίνεται, ξεπερασμένες έννοιες για την «ηγεία». Αντίθετα αποφασίζεται και εφαρμόζεται φραξιοστικακά-θε νέα κίνηση για καταπολέμηση των τιμών μελών και στελεχών που αντιδρούν στην καταστροφική πορεία που οδηγεί το κόμμα μια φραξιοστική κλίμα-εγκάθετη ως «ηγεία» της Επαρχιακής Οργάνωσης στη Λεμεσό.

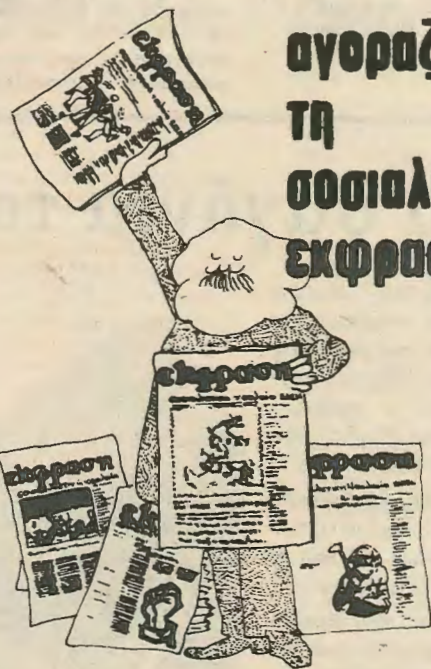
Η Κομματική βάση της Επαρχ. Οργάνωσης οφείλει να τοποθετηθεί ανοιχτά ενάντια στις αφαίρετες ενέργειες όλων εκείνων που καπλήβονται την επίσημη Κομματική και ηγετική ιδιότητα με την εκφραση της πλατυτερής δυνατής υποστήριξης στη σύσταση της Επιτροπής Διάσωσης της Ε.Ο. επιβεβαιώνοντας με αυτό τον τρόπο την επιμονή-της στο αποτέλεσμα που κατάδειξε η ψηφοφορία στην πρόσφατη Δ' Επαρχ. Συνδιάσκεψη για διατήρηση της Ενοτήτας της Ε.Ο. στη δράση.

Η καταπολέμηση ιδεών και εκφρασης διαφωνιών θα ενταθεί και θα επεχταθεί, ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗ αν αφτη την κρίσιμη περίοδο οι διαφωνούντες «εκδιωχθούν» μαζί (όπως «απειλούν» οι εγκάθετοι) από το κόμμα.

Αφτη την καταστροφική, για το κόμμα ιδιαίτερα και για το κίνημα γενικότερα πορεία είναι σε θέση να αντικόψει μόνο η κομματική βάση. Διαφορετικά η πισωδρόμηση θα αποτελεί άλλο ένα θλιβερό δείγμα της επικράτησης της διοικητικής - γραφειοκρατικής αντίληψης της λειτουργίας του Κόμματος.

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα
Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα
περίπερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500